Результат домовленостей – нові проекти та нові робочі місця

3 стор.

В Україні працюють над створенням легкого бойового літака Д-14

9 стор.

На варті неба України!

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

www.krula.com.ua

№ 51 (714) 16 – 20 грудня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ:

Євпаторійці тримають лідерські позиції

4 стор.

Операція “Штурм”. **Готель “Африка” у безпеці**

4 стор.

25 років втілення “Мрії”

21 грудня 2013 року виповнюється 25 років з дня першого польоту найбільшого у світі транспортного літака Ан-225 “Мрія”, створеного ДП “Антонов”. У наступному номері нашої газети читайте матеріал про цю унікальну крилату машину, у заліку якої – 240 світових рекордів!

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити на будь-який термін у всіх відділеннях зв’язку. У каталозі видань України на 2014 рік передплатний індекс – 22242 на сторінці 60.

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2014 рік:

71 грн. 04 коп. – на 1 рік.;
35 грн. 52 коп. – на 6 міс.;
17 грн. 76 коп. – на 3 міс.;
5 грн. 92 коп. – на 1 міс.
Вартість одного примірника – 1 грн. 37 коп.

Гаряча лінія
“Крила України”
(0432) 596-048

За літаками “підуть” танки

Хорватія задоволена ходом модернізації свого авіапарку і думає про поглиблення співпраці

В рамках візиту в Україну офіційна делегація хорватського оборонного відомства на чолі з міністром оборони Республіки Хорватія Анте Котромановичем відвідала ДП “Одеський авіаційний завод”. Безпосередньо на місці делегація ознайомилася з ходом робіт з ремонту та модернізації винищувачів МіГ-21 для ВПС Хорватії.

Представляючи хорватські літаки на різних стадіях ремонту в цехах підприємства, генеральний директор ДП “Одеський авіаційний завод” Віталій Юхачов, зокрема, відмітив:

– Наше підприємство ремонтує та модернізує літаки типу МіГ-21 всіх модифікацій з середини 70-х років. За цей час ми отримали значний досвід і маємо можливість виконати всі види ремонту та модернізації літаків даного типу. Отож, можемо впевнено говорити про те, що замовлення ВПС Хорватії буде виконано у встановлені терміни.

Також він продемонстрував міністру оборони Республіки Хорватія й інші літаки, котрі ремонтують на підприємстві. Особливу зацікавленість Анте Котромановича викликав модернізований навчально-тренувальний літак Л-39М1, роботи на якому ведуться підприємством упродовж останніх років. На стоянці заводу Віталій Юхачов ознайомив членів делегації з іншими зразками продукції підприємства, зокрема літаками Дельфін та Фермер виробництва ДП “Одеський авіаційний завод”.

Закінчення на 2 стор.

Павло Лебедєв: "У 2014 році на оновлення військової техніки та озброєння ЗС України спрямують 5 млрд грн"

"Вперше за роки незалежності підготовлені унікальні підрозділи Сил швидкого реагування з широким спектром завдань. Це стало результатом більше 200 проведених заходів міжвидової підготовки", – наголосив Міністр оборони України Павло Лебедєв під час планової наради з керівництвом вітчизняного військового відомства та Генерального штабу ЗС України.

Вінцем підготовки військ року, що минає, стало проведення 26 тактичних навчань, в тому числі демонстраційного тактичного навчання в Міжнародному центрі миротворчості та безпеки, за яким спостерігав Президент України – Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України.

Під час навчання апробовані нові способи ведення загальних бойових дій підрозділами видів Збройних Сил у складі міжвидового тактичної групи, практично продемонстровані технічні можливості озброєння і військової техніки, що прийнято на озброєння Збройних Сил. Всього до демонстраційного тактичного навчання залучалося близько 1700 військовослужбовців та 400 одиниць озброєння і військової техніки.

– Армії немає часу байдикувати і гаяти дорогоцінний час задарма. Завдяки якісному плануванню інтенсивність бойової підготовки підвищилась в рази порівняно з минулим роком, – відзначає Міністр оборони Павло Лебедєв.

Виконано більше 32.800 стрибків з парашутом, проведено більше 40 ротних тактичних навчань (у 2012 році – 33). Показники середнього нальоту екіпажів авіації Повітряних Сил склали майже 35 годин, армійської авіації Сухопутних військ близько 34, морської авіації – більше 21. Середня наплавність кораблів та катерів ВМС ЗС України досягла 18,3 діб (у 2012 році – 12,2 діб).

Найбільш важливими заходами підготовки у 2013 році стали двосторонні командно-штабні навчання з органами військового управління та військами (силами) "Чумацький шлях-2013" і "Осінній циклон-2013".

Таким чином, проведені заходи підготовки Збройних Сил у 2013 навчальному році підтвердили правильність обраного напрямку реформування і розвитку армії, впровадження в практику підготовки міжвидового принципу набуття бойових здібностей, а також окреслити напрями розвитку теорії військового мистецтва.

Говорячи про плани на 2014 рік, Міністр оборони України Павло Лебедєв зазначив, що пріоритетними напрямками Комплексної програми реформування та розвитку ЗС на 2013-2014 роки є вдосконалення системи підготовки військ та вдосконалення їх технічного забезпечення. Відтак, у наступному році на розвиток, модернізацію, закупівлю та ремонт озброєння та військової техніки заплановано виділити з державного бюджету понад 5 млрд грн.

"Для реалізації цих завдань у програмі передбачено виділення з бюджету 5 млрд 163,7 млн грн на розвиток, модернізацію, закупівлю, ремонт і обслуговування озброєння та військової техніки. У загальному обсязі оборонного бюджету частка витрат на озброєння складатиме понад 20%. Загалом же оборонний бюджет ми плануємо отримати у розмірі понад 25 млрд грн", – сказав П.Лебедєв.

Нагадаємо, в рамках комплексної програми реформування Збройних Сил України парк авіаційної техніки ЗСУ заплановано оновити на 25%, парк вертольотів – на 14%, а техніку радіотехнічних військ – на 19%.

"Наведу приклад: за рахунок постачань модернізованих літальних апаратів різного призначення Збройним Силам, ми збираємося оновити парк авіаційної техніки на 25 %, парк вертольотів на 14 %, а техніку радіотехнічних військ – плануємо оновити на 19%. Так само планується оновлення корабельного складу ВМС найближчими роками за рахунок постачань нових артилерійських і патрульних кораблів", – сказав Міністр.

Модернізація техніки відбуватиметься на потужностях українських підприємств оборонно-промислового комплексу.

www.mil.gov.ua

УКРАЇНА-ХОРВАТІЯ

За літаками "підуть" танки

Закінчення. Початок на 1 стор.

Серед тих, хто супроводжував міністра оборони Республіки Хорватія, були і представники Хорватії на Одеському авіаційному заводі льотчик Іван Селак та інженер Желько Шимич. Вони знаходяться на підприємстві з початку виконання контракту та контролюють хід ремонту й модернізації винищувачів МіГ-21.

– Кожен день, спостерігаючи за роботою в цехах, – зазначив Іван Селак, – я дуже задоволений тим, як іде ремонт та модернізація наших літаків. Спеціалісти підприємства роблять все від них залежне, щоб умови договору були повністю виконані у встановлені терміни. За час перебування на заводі ми переконалися, що тут працюють висококваліфіковані спеціалісти, а літаки облітують дуже добрі льотчики.

– Між українською та хорватською сторонами немає непорозумінь, – відмітила комерційний директор ДП "Одеський авіаційний завод" Ольга Березинська. – Ми разом працюємо, разом і завершимо виконання контракту.

Коментуючи реалізацію контракту, Анте Котроманович відзначив високий потенціал ДП "Одеський авіаційний завод" у сфері ремонту та модернізації авіаційної техніки. Він також наголосив, що хорватська сторона зацікавлена у співробітництві з українськими авіаремонтними підприємствами, які забезпечують високу якість робіт, що виконуються.

Слід додати, що в рамках візиту до України делегація хорватського військового відомства відвідала ДП "Завод ім. В.О.Малишева" (м. Харків).

Представники делегації ознайомилися з виробничими потужностями та можливостями підприємства. Хорватській стороні було представлено новітній український танк "Оплот", який серійно виробляється для потреб Збройних сил Таїланду.

Також відбулася зустріч хорватської делегації з керівництвом підприємств "Укрспецекспорт", "Завод ім. В.О.Малишева", "Харківське конструкторське бюро з машинобудування ім. О.О.Морозова", "Харківське конструкторське бюро з двигунобудування". Під час зустрічі обговорювалися можливості залучення підприємств "Укроборонпрому" до модернізації бронетехніки, що перебуває на озброєнні сухопутних військ Республіки Хорватія, зокрема танків Т-55 та М-84.

Крім того, представники хорватської делегації виявили зацікавленість до українського танкового двигуна 6ТД-2, який використовується як силова установка основних бойових танків Т-80УД та Т-84, а також для модернізації танка Т-72.

Віктор Гедз. "Крила України". Фото автора.

УГОДИ

17 грудня у Москві Україна і Росія підписали договір про державну підтримку з відновлення серійного виробництва літаків Ан-124 "Руслан" з двигуном Д-18Т та їх модифікацій.

Серійне виробництво літаків Ан-124 "Руслан" буде відновлено

Угоду в присутності президентів Віктора Януковича і Володимира Путіна підписали український міністр промислової політики Михайло Короленко і міністр промисловості і торгівлі Росії Денис Мантуров.

Літаки "Руслан" не збираються з 2004 року. При цьому попит на них у світі, за деякими оцінками, може досягати 260 машин.

На початку осені 2013 року Україна і Росія домовилися створити спільне підприємство для серійного випуску літаків Ан-124 "Руслан".

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України
оголошує конкурс
на заміщення вакантної посади державного службовця провідного спеціаліста відділення фінансово-економічного аналізу закупівель військової частини А0302

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста, бакалавра;

стаж за фахом на державній службі на посаді спеціаліста 1 категорії не менше 3 років, або в інших сферах управління не менше 5 років;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкцій з діловодства;

володіння державною мовою, знання основних принципів роботи комп'ютера, відповідних програмних засобів та володіння ними у режимі користувача.

Документи приймаються за адресою:
21007 м. Вінниця
вул. Червоноармійська, 105,
військова частина А0287.

Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ

Виявлено крадіжку військового майна більш ніж на півмільйона

Посадові особи військово-патріотичного клубу, зловживаючи службовим становищем, вчинили викрадення комплектуючих військового майна на суму понад 544 тисячі гривень...

Харківською прокуратурою з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Центрального регіону України в ході перевірки встановлено, що Вовчанському військово-патріотичному авіаційно-технічному спортивному клубу "Сокіл" імені Героя Радянського Союзу М.І. Смільського у 1980-1990-х роках для підготовки призовників з військово-технічних спеціальностей до військової служби у Збройних Силах України безоплатно передано 13 одиниць автомобільної техніки, 2 тренажери, 4 вертольоти Мі-2 та 2 літаки Ан-2. У період 2004-2013 років посадові особи клубу, зловживаючи службовим становищем, вчинили викрадення комплектуючих військового майна на суму понад 544 тис. грн, привівши у непридатний до подальшого використання стан автомобільну техніку, вертольоти, літаки та тренажери.

Відомості щодо кримінального правопорушення, передбаченого ч.5 ст. 191 КК України, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань. За даним фактом розпочато досудове розслідування.

Як зазначив Юрій Війтев, прокурор Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері, вказане розукомплектування і розкрадання військового майна стало можливим внаслідок того, що з 2004 року до теперішнього часу службовими особами Центрального автомобільного управління Збройних Сил України та Центрального управління забезпечення пально-мастильними матеріалами ЗС України Тилу Збройних Сил України інвентаризація цього майна не проводилась, контроль за його збереженням не здійснювався.

Прес-служба прокуратури Центрального регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері.

Президент України Віктор Янукович:

“Газові домовленості є результатом спільної роботи України та Росії”

Домовленості між Україною та Російською Федерацією у газовій сфері є результатом спільних дій. Про це наголошує Президент Віктор Янукович. “Ціноутворення – це продукт нашої спільної роботи. Якщо говорити про перспективи, ми повинні думати, як нам вибудувати роботу, яка б створювала мотивацію для двох сторін. Я маю на увазі створення умов для прозорої роботи української ГТС”, – сказав Президент.

У свою чергу, Президент Росії Володимир Путін повідомив, що “Газпром” та НАК “Нафтогаз” підписали доповнення до вже існуючої угоди, що дає можливість “Газпрому” продавати газ Україні за ціною $268,5 за тисячу кубометрів.

“Ми вважаємо, що це тимчасове рішення, маючи на увазі, що довгострокові домовленості повинні і будуть досягнуті. Це стосується і поставок газу в Україну, і забезпечення безперебійного транзиту в Європу”, – сказав Володимир Путін.

Він також додав, що з метою підтримки бюджету України Уряд Росії прийняв рішення розмістити в цінних паперах українського Уряду частину своїх резервів з Фонду національного добробуту обсягом $15 млрд США. Президент РФ також додав, що сьогодні не обговорювалося питання про приєднання України до Митного союзу.

Результат домовленостей – нові проекти та нові робочі місця

Домовленості президентів України та Росії про співпрацю двох країн забезпечать нові проекти та нові робочі місця. Про це заявив Прем’єр-міністр України Микола Азаров під час вступного слова на засіданні Кабінету Міністрів України 18 грудня 2013 року.

“Внаслідок вчорашніх домовленостей стабільність державних фінансів гарантована, всі українські підприємства отримують можливість скласти реалістичні виробничі програми на наступний рік, отримали гарантії завантаження виробництва і, відповідно, збереження робочих місць, а також мають тепер зрозумілі перспективи відновлення загальмованих за попередні роки проектів виробничої кооперації та можливості домовлятись про нові проекти, в першу чергу, в таких високотехнологічних галузях промисловості, як авіабудування, ракетно-космічна індустрія, суднобудування, моторобудування, енергетика, атомна енергетика, наукові дослідження”, – зазначив Микола Азаров.

Наприклад, Україна і Росія відновлюють серійне виробництво літаків Ан-124 з українськими двигунами. Загальний обсяг спільного виробництва 80 літаків.

– За всі 22 роки незалежності України ще жодного разу не було таких масштабних проектів, підкреслюю 80 літаків, – наголосив Микола Азаров. – Зокрема, це означає відновлення серійного виробництва двигуна Д-18т, а це десятки тисяч людей, працівників наших авіаційних заводів, та його модифікації, а також здійснення взаємних поставок з виробничої кооперації, матеріалів, складових частин і комплектуючих виробів при виробництві літаків Ан-124 без застосування ввізного, вивізного мита, податків і акцизів і усіляких обмежень.

Як повідомив Прем’єр-міністр, тільки за попередніми прогнозами сумарна виручка від спільного виробництва та постачання 80 літаків складе 12 млрд 890 млн дол. США. Крім того, це дозволить Україні на кілька десятиріч зайняти лідерські позиції у сфері міжнародних перевезень великогабаритних вантажів.

Також корпорація “Росатом” найближчим часом планує провести конкурс на здійснення комплектної поставки устаткування для машинного залу нової Курської АЕС-2 у складі 4 енергоблоків потужністю 1250 МВт кожний. Одним із головних претендентів на отримання замовлення є харківський завод “Турбоатом”. Також до складу групи підприємств, які здатні забезпечити цей багатомільярдний контракт, входять український “Енергомашспецсталь”, Новокраматорський машинобудівний завод, Маріупольський металургійний комбінат ім. Ілліча, “Дніпроспецсталь”, “ТММ-Енергобуд” та інші.

– Все це – нові робочі місця у високотехнологічних секторах української економіки, а також доходи всіх бюджетів, бюджетів усіх рівнів, які дозволять виконувати соціальні зобов’язання і забезпечити розвиток держави, – зазначив Микола Азаров.

Також Глава Уряду наголосив на перспективах затвердженого проекту будівництва транспортного переходу через Керченську протоку.

– Це грандіозний проект, який потребує сотень тисяч робочих рук металургів, машинобудівників, будівельників. В цьому проекті знайдуть своє місце всі ті чесні трудівники, хто сьогодні змушений шукати роботу за кордоном або боротися зі спокусою постояти за гроші на майданах, – сказав Микола Азаров, додавши, що це величезний позитив для держави, що цих людей можна повернути до продуктивної роботи, до своїх сімей, до створення національного добробуту.

– Нам ще доведеться в повній мірі реалізувати всі ці можливості, які відкривають перед Україною вчорашні домовленості двох президентів і засідання Міждержавної комісії, – підсумував Микола Азаров. – Наголошую, це кропітка і величезна робота з реалізації цих домовленостей. Але це дає нам перспективи.

Віктор Янукович:

“Ми захищаємо національні інтереси”

19 грудня Президент України Віктор Янукович дав інтерв’ю представникам українських ЗМІ, під час якого відповів на актуальні питання, що сьогодні турбують українську спільноту.

Про асоціацію з ЄС

Україна взяла паузу в підписанні Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі з ЄС для того, щоб вирішити проблемні економічні питання й напрацювати механізми захисту національного товаровиробника, зазначив в інтерв’ю українським журналістам Віктор Янукович.

– Ми зробили цю паузу для того, щоб знайти відповідь, і це для нас дуже принципове питання: на яких умовах ми підписуємо угоду про зону вільної торгівлі. І зараз цю відповідь повинен дати уряд, який сьогодні співпрацює з об’єднаннями товаровиробників, з експертами, вченими тощо, – наголосив Глава держави. – Це та робота, яка не була зроблена своєчасно.

Він зазначив, що уряд на парламентських слуханнях повинен відзвітувати, чому громадськість, об’єднання товаровиробників, яких у першу чергу повинна торкнутися ця угода, не були повною мірою обізнані з нею.

За його словами, ця робота має бути прозорою, за участю об’єднань товаровиробників, громадськості, ЗМІ, щоб всі мали можливість побачити як переваги, так і недоліки цієї угоди.

– Коли ми з вами побачимо, що нас такі умови влаштовують, це фінансово вигідно і ми тут захищаємо наші національні інтереси, безумовно, рішення буде прийнято позитивне. Якщо під час цієї роботи нам треба буде виконати якусь роботу, про яку ми кажемо, на тристоронньому рівні – у нас є такі домовленості і з ЄС і з Росією, що в тристоронньому форматі ті питання, які необхідно буде розглянути, ми їх розглянемо, – зазначив Президент.

Про пріоритети державної політики

За словами Глави держави головним пріоритетом державної політики і надалі залишатиметься матеріальне забезпечення та соціальний захист населення.

– Матеріальне забезпечення кожної людини і соціальних верств населення, таких як пенсіонери, інваліди, – це на першому місці. Це обов’язок держави, – сказав Віктор Янукович.

Зокрема, у проекті Державного бюджету на 2014 рік соціальна частина буде не меншою, ніж у попередні роки. Він також наголосив на необхідності посилення роботи з подолання сирітства. На переконання Глави держави, важливо збільшувати виплати при народженні дитини.

Про російський газ та демонополізацію газового ринку

Глава держави зазначив, що за вигідних умов Україна готова збільшити обсяги закупівлі російського газу.

– Якщо буде така ціна на газ, яка буде нас влаштовувати, ми зацікавлені споживати російського газу більше, ніж будь-якого іншого, який буде дорожчий, – сказав Віктор Янукович.

Разом з тим, Президент України зазначив, що демонополізація газового ринку України буде продовжуватись й надалі.

– Це цілком буде справедливо, враховуючи те, що Україна з року в рік буде збільшувати обсяги видобутку власного газу, – додав Президент.

Торкаючись питання стабільності ціни на російський газ для України, Віктор Янукович зазначив, що вона залежить від цін на нафтопродукти на світовому ринку.

– Якщо ціна на нафту, наприклад, знизиться до 80 доларів, то ціна на газ уже буде нижчою, ніж 268 доларів, вона десь вже буде, можливо, 230 (доларів). Тому ця ціна не може бути постійною, – сказав Віктор Янукович.

Про причини економічної кризи

Як зазначив Президент України, передумовами для економічної кризи в Україні стали висока ціна на газ, кредити від Міжнародного валютного фонду у 2008-2009 роках та зменшення товарообігу з країнами-стратегічними партнерами. За його словами, внаслідок високих цін на російський газ Україна отримала “більше 20 млрд дол збитків”.

Віктор Янукович також додав, що падіння товарообігу спостерігається, перш за все, з Росією.

– Цей товарообіг випав більшою мірою на Україну і Росію як найбільші держави і держави, які концентрують на собі ту кооперацію міждержавну, яка є на високотехнологічних підприємствах, – наголосив Президент.

Про домовленості з Росією

На переконання Віктора Януковича, документи, підписані в Москві в рамках шостого засідання Українсько-Російської міждержавної комісії, не суперечать курсу України на будь-яку інтеграцію.

– Коли я йшов на зустріч з вами, я зробив повний пакет документів міждержавної комісії. Є анотації до документів шостої міждержавної комісії... Ви побачите, що немає протиставлення будь-якого курсу України на будь-яку інтеграцію, – сказав Глава держави.

За його словами, у цих документах йдеться про економічні відносини між Україною та Росією. Віктор Янукович також додав, що жодного інтеграційного питання під час засідання Комісії не розглядалося.

Про події на Майдані Незалежності

Влада прагне об’єктивного розслідування подій на Майдані Незалежності у ніч з 29 на 30 листопада, наголошує Президент України Віктор Янукович.

– У слідства є всі можливості досягти, так би мовити, оптимального результату в цьому розслідуванні. І ми почуємо це, мабуть, найближчим часом, – сказав Віктор Янукович.

За словами Президента, він особисто хоче дізнатись правду в цьому питанні.

– Сьогодні ніхто не втручається у дії слідчих, і ми хочемо об’єктивності та справедливості. Я думаю, що ви погодитеся з тим, що влада жодним чином не була зацікавлена в цих провокаціях і цьому конфлікті, – сказав Глава держави.

Про національні інтереси

Президент України Віктор Янукович наголошує, що українці мають навчитися об’єднуватися заради інтересів держави.

– У будь-якій країні світу, коли виникають внутрішні питання – з’ясували стосунки, знайшли спільну мову і пішли далі. Коли виникають зовнішні питання – об’єднуються і спільно їх вирішують, – переконаний Віктор Янукович.

Про неприпустимість іноземного втручання у внутрішні справи України

– Дуже важливо, щоб у наші внутрішні питання не втручались будь-які країни і не вважали, що вони тут можуть господарювати як завгодно. На Майдані чи не на Майдані. Я в категоричній формі проти, щоб хтось приїздив до нас у країну і вчив нас, як тут жити, – зауважив Віктор Янукович.

На його переконання, українцям вистачить мудрості, політичної волі, відповідальності перед майбутніми поколіннями.

– Бігати шукати господарів десь, які мають інтереси в Україні, нам не треба. Нам не треба себе так принижувати, нам треба спочатку зрозуміти, що нам потрібно, а потім думати, як цього досягти у стосунках з нашими партнерами, але пам’ятати, що наші національні інтереси перш за все. І в будь-яку столицю світову ми не повинні їздити з протягненою рукою чи принижуватись, – наголосив Президент.

За інформацією Прес-служби Президента України і Департаменту інформації та комунікацій з громадськістю секретаріату КМУ.

НА ЗАХИСТІ МИРНОГО НЕБА

Євпаторійці тримають лідерські позиції

Люди, які досягають перемоги, з часом визнають, що утримати першість буває набагато складніше, аніж її завоювати. Євпаторійський зенітний ракетний полк Повітряних Сил Збройних Сил України, яким командує полковник Андрій Матвієнко, вже протягом багатьох років показує високі результати у бойовій підготовці. Саме тому у 2007, 2010 та 2012 роках частина була визнана кращим зенітним ракетним полком Повітряних Сил Збройних Сил України.

Цього ж року, як ми повідомляли у минулому номері газети, кращою частиною ЗРВ став полк із Київщини, де командиром полковник Юрій Ставський. Однак у частині полковника Андрія Матвієнка за доброю традицією перші місця здобувають підрозділи. Так, за підсумками 2013 навчального року в Повітряних Силах Збройних Сил України у номінації "Командир зенітної батареї року" переміг командир третьої зенітної ракетної батареї окремого ЗР дивізіону майор Володимир Рахімов. Результати поточного року підтверджують лідерські позиції саме цього підрозділу.

Варто згадати, що особовий склад та техніка батареї неодноразово залучалися до проведення стрільб на Державному полігоні "Чауда" під час проведення навчань "Чисте небо-2006", "Артерія-2007", "Взаємодія-2010", а в 2011 році брали участь в навчанні "Адекватне реагування-2011". Минулого року полк залучався до дослідницьких експериментальних командно-штабних навчань з органами військового управління та військами "Перспектива-2012", за результатами яких отримав оцінку "відмінно". Чималий внесок у цей успіх зробили й підлеглі майора Володимира Рахімова.

За словами заступника командира полку підполковника Сергія Мацюка, перехід на нову систему бойової підготовки став головною особливістю цього року. До інтенсивного періоду навчання для досягнення бойових спроможностей були залучені два дивізіони полку, й підрозділ майора Володимира Рахімова зокрема.

– На початку року ми зіштовхнулися з певними труднощами, пов'язаними з відсутністю необхідної документації та ресурсного забезпечення, – розповідає підполковник Сергій Мацюк. – Однак завдяки зусиллям Командування Повітряних Сил ЗС України проблемні питання були своєчасно усунуті. На початку весни ми приступили до інтенсивної фази підготовки першого дивізіону, яким командує підполковник Руслан Кoханський. У червні перший дивізіон полку залучався до проведення тактичних навчань, які проходили під керівництвом командира полку. За результатами навчань дивізіон був визначений як спроможний виконувати бойове завдання, а за підсумками року третя зенітної ракетна батарея майора Володимира Рахімова стала кращою у Повітряних Силах, – підкреслив підполковник Сергій Мацюк.

До того ж, у жовтні поточного року особовий склад цього дивізіону провів тренування на базі Навчально-тренувального центру Повітряних Сил, де отримав оцінку "добре" і, за рівнем підготовки, був визнаний кращим серед "буківських" дивізіонів інших частин.

На думку командира дивізіону підполковника Руслана Кoханського, інтенсивний період навчання вимагає від особового складу чималих моральних і фізичних зусиль.

– Щодня у підрозділі проходили інтенсивні заняття. Поетапно ми провели злагодження усіх підрозділів. Згідно з розпорядженням начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України було проведено контроль набуття бойових спроможностей дивізіону, які на початку року були визначені командувачем Повітряних Сил ЗС України, – зазначив підполковник Руслан Кoханський.

Командир дивізіону переконаний, що завдяки проведенню такої інтенсивної підготовки бойовий потенціал суттєво зміцнився. А труднощі, які виникають на даному етапі, передусім пов'язані із переходом на комплектацію частини військовослужбовцями за контрактом. Адже бракує фахівців за військово-обліковими спеціальностями, які приходять на відповідну посаду. Командирам треба докласти максимум зусиль, щоб навчити таких контрактників основам військової служби. Техніка досить складна в експлуатації, тому потрібно більше людей з відповідним рівнем підготовки.

– Прагнення та наполегливість – такий наш девіз,– наголошує командир батареї майор Володимир Рахімов. – Під час навчань на першому етапі виконання завдань вхідного контролю "ведення протиповітряного бою з імітованими пусками" особовий склад бойових обслуг показав задовільні показники. Та протягом тижня, завдяки стремлінню та кваліфікованій допомозі інструкторів майорів Андрія Мізюка, Олександра Даниленка та В'ячеслава Бондаренка, бойові обслуги здобули необхідні бойові спроможності та здобули високі результати.

Тож завдяки досвіду та професіоналізму всього особового складу під час перевірки рівня індивідуальної підготовки батарея майора Володимира Рахімова отримала добрі та відмінні оцінки, завдяки чому й здобула перше місце. Євпаторійський зенітно-ракетний полк пишається такими офіцерами як майор Володимир Рахімов.

За словами командира полку Андрія Матвієнка, особливістю 2013 року було те, що поряд з напруженими заходами бойової підготовки командування полку приділяло велику увагу комплектуванню військовослужбовцями служби за контрактом, адже восени останні строковики залишили службу в частині. Командир полку впевнений, що колектив частини в наступному році підтримає завойований авторитет серед частин Повітряних Сил та відмінно виконає бойове завдання на полігоні "Чауда". А підрозділи традиційно займатимуть високі позиції серед кращих зенітних ракетних частин виду, як цього разу батарея майора Володимира Рахімова.

Сергій Осипов. м.Євпаторія. Фото автора.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ

Операція "Штурм". Готель "Африка" у безпеці

У Республіці Ліберія відбулось тренування підрозділу швидкого реагування сил Місії ООН у цій країні. Пакистанський спецназ діяв спільно з українськими вертолітниками під час штурму зруйнованого готелю "Африка", що розташований на березі Атлантичного океану в Монровії.

За планом операції український вертоліт Мі-8 зі складу 56-го окремого вертолітного загону доставив до захопленого терористами готелю із заручниками підрозділ швидкого реагування. У момент, коли спецпризначенці здійснювали штурм поверхів, український вертоліт, озброєний ПКТ, прикривав їх з повітря, виконуючи патрулювання довкола будівлі. Також екіпаж вертольота спостерігав за діями злочинців, аби ті приховано не залишили готель, та координував дії миротворців по рації. Буквально за лічені хвилини заручники були звільнені, а терористи знешкоджені.

Командувач сил Місії ООН у Ліберії генерал-лейтенант Леонард Нгонді подякував українцям за успішне виконання операції.

– Українські вертолітники – справжні професіонали, – сказав генерал Нгонді. – Координація спільних дій між національними контингентами, які дислокуються у цій країні, допоможе виконувати завдання за призначенням ефективніше та швидше. Такі тренування лише вдосконалюють фахову підготовку кожного миротворця Місії ООН у Ліберії.

Командувач сил Місії також додав, що незабаром відбудуться ще одні навчання, де українські вертолітники евакуйовуватимуть потерпілих на воді.

Віктор Ануфрієв. Республіка Ліберія. Фото автора.

ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Україна і Туреччина – партнери

В управлінні Повітряного командування "Південь" Повітряних Сил Збройних Сил України відбулася зустріч робочої групи Повітряних Сил Збройних Сил України з представниками Військово-повітряних сил Збройних сил Турецької Республіки. Захід відбувся в рамках Програми НАТО з обміну даними про повітряну обстановку (програма ASDE). Головною метою зустрічі стало ознайомлення з порядком функціонування контактного пункту обміну даними про повітряну обстановку, розгорнутого в центрі управління і оповіщення Повітряних Сил Збройних Сил України, що в м.Одеса.

До складу робочої групи від Збройних сил Туреччини входили начальник відділу системи контролю і керівництва Військово-повітряних сил Збройних сил Турецької Республіки полковник Ага Хасан Шимшек, офіцер центру оперативного навчання Центру управління та оповіщення ВПС майор Огуз Авджи, офіцер відділу системи контролю і керівництва ВПС капітан Алі Еркін Еткін.

Збройні Сили України на зустрічі представляли командир Повітряного командування "Південь" генерал-лейтенант Павло Зуєв, начальник командного центру – заступник начальника штабу з бойового управління ПС полковник Анатолій Козловський, начальник відділу бойового управління відділу радіотехнічних військ Командування ПС полковник Андрій Пономаренко, старший офіцер служби автоматизованих систем та інформаційних систем військ зв'язку та інформаційних систем штабу Командування ПС Збройних Сил України підполковник Олександр Сухов.

На двосторонній зустрічі було обговорено питання подальшої спільної роботи Повітряних Сил Збройних Сил України та Військово-повітряних сил Збройних сил Турецької Республіки в рамках програми ASDE. Також піднімалося питання щодо проведення спільних навчань (тренувань) з протиповітряної оборони Збройних сил України та Турецької Республіки, обміну досвідом, протидії повітряному тероризму.

– Наша співпраця проводиться під егідою НАТО, в рамках програми ASDE, але на цьому на треба зупинятися.Ми дуже раді співпраці з Україною, – зауважив полковник Ага Хасан Шимшек. – Але не треба зупинятися на проекті ASDE, необхідно рухатися далі, використовувати можливість і проводити спільні навчання з протиповітряної оборони, обмінюватися досвідом. Подібні зустрічі дають можливість напряму зблизитися двом державам і налагодити взаєморозуміння і в інших напрямках.

– Співпраця в Чорноморському регіоні – один із важливих напрямків і є вигідним як для України, так і для Турецької Республіки, – підкреслив командир ПвК "Південь" ПС Збройних Сил України генерал-лейтенант Павло Зуєв.

По завершенню зустрічі гості відвідали кімнату бойової слави, де їх ознайомили з історією і сучасністю Повітряного командування "Південь".

Починаючи з 2008 року, Збройні Сили України беруть участь у Програмі НАТО з обміну даними про повітряну обстановку та широко використовують отримані можливості для вирішення завдань з охорони та контролю повітряного простору.

За майже п'ятирічний термін Україна набула необхідного практичного досвіду та досягли взаємосумісності з партнерами у виконанні процедур забезпечення безпеки використання повітряного простору та протидії повітряному тероризму.

Сергій Балановський. м.Одеса. Фото автора.

УКРАЇНА-НАТО

Харківський університет Повітряних Сил відвідали представники делегації НАТО – Програми "Удосконалення військової освіти" бригадний генерал, заступник коменданта Командування та штабу Академії Збройних сил Німеччини Карл Шрайнер та генерал (у відставці), представник Національного університету оборони Польщі Зенон Смутняк.

НАТО сприяє удосконаленню військової освіти в Україні

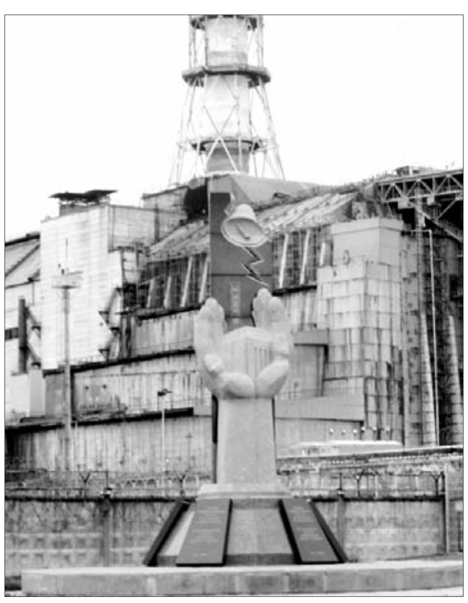
Головною метою візиту було проведення експертами програми DEEP навчальних курсів та навчальних занять з особовим складом університету в рамках програми "Удосконалення військової освіти", підвищення рівня інформованості курсантів та науково-педагогічних представників навчального закладу.

Під час роботи в університеті представники Північноатлантичного альянсу провели зустріч з військовослужбовцями університету, в ході якої обговорили сучасні виклики та загрози для людства XXI сторіччя, розповіли про підготовку офіцерського складу, структуру польських ВПС та систему підготовки пілотів, методологію підготовки персоналу навігації та зв'язку, тенденції Євроатлантичної інтеграції, довели інформацію про сьогодення НАТО тощо.

Закінчився візит до університету дружнім обідом та фотографуванням на згадку із керівництвом вишу біля головного корпусу.

Іван Кравченко. м.Харків.

День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС – день пам'яті в Україні. Відзначається щорічно 14 грудня у день закінчення будівництва саркофага над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС.

ДО ДНЯ ЛІКВІДАТОРІВ АВАРІЇ НА ЧАЕС

Мирний атом атакує!

Кількість японців, що померли в префектурі Фукусіма від наслідків катастрофи на атомній електростанції "Фукусіма-1", збільшилася до 1,605 тис. чоловік, пише місцева газета "Майніті" з посиланням на дані влади префектури.

У доповіді властей говориться про те, що більшість жителів померли через загострення захворювань, викликаних високим рівнем радіації, неефективне лікування, а також погіршення умов життя. У ряді випадків жителі Фукусіми наклали на себе руки.

У доповіді відзначається, що в префектурах Міягі та Івата число померлих від наслідків катастрофи зросло до 878 і 428 чоловік відповідно.

Землетрус і цунамі 11 березня 2011 року призвели до катастрофи на АЕС "Фукусіма-1", найсерйознішої з часів Чорнобиля в 1986 р. Близько 52 тис. чоловік, що мешкали біля станції до катастрофи, не можуть повернутися у свої домівки.

Одним з найсерйозніших інцидентів на АЕС з моменту її катастрофи у березні 2011 р. став витік близько 300 тонн радіоактивної води біля бар'єру, що оточує один з резервуарів в районі четвертого енергоблока станції.

На трагічних прикладах увесь світ ще раз побачив, яку, здавалося б, мирний атом приховує загрозу. Сьогодні у будь-яких аналітичних статтях про Фукусіму обов'язково згадують Чорнобиль, а наших фахівців із гірким досвідом роботи запрошують для консультацій щодо подолання наслідків катастрофи. Звичайно, порівнювати обидві трагедії не зовсім коректно, адже час, місце і причини зовсім різні, однак неприємні наслідки як в Україні, так і в Японії приблизно однакові – людські життя.

Тоді як катастрофа у Фукусімі не сходить з топ-новин і дотепер, Чорнобиль потроху відживає, адже пройшло понад чверть століття. Тому нинішнє покоління молодих людей не багато знає про ту непросту і навіть страшну історію кінця вісімдесятих: Афганістан, Чорнобиль, розвал Союзу.

В одній з частин Вінницького гарнізону ситуацію з недостатньою обізнаністю особового складу регулярно і, головне, успішно виправляє начальник клубу полку зв'язку старший прапорщик Віталій Кирницький. Тематичні та творчі ранки, круглі столи, вечори пам'яті в частині полковника Дмитра Задворнова стали традиційними. До них постійно залучаються живі учасники подій: ветерани війни, учасники бойових дій та миротворчих операцій, воїни-афганці, поети, художники, а також і ліквідатори аварії на ЧАЕС. Один із них виступив перед особовим складом полку напередодні Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Це підполковник у відставці Іван Арабський, який є членом правління Вінницької міської громадської організації "Союз Чорнобиль України" й постійно співпрацює з частиною у сфері військово-патріотичного виховання.

– Плине час, минають роки, але страшна аварія на Чорнобильській атомній станції була, є і залишиться незагойною раною для нашої держави, кожного громадянина України, – звернувся до військовослужбовців Іван Федорович. – Постаті ліквідатора-чорнобильця відводиться особливе місце у суспільстві, складається всенародна шана і повага. 14 грудня в Україні відзначено День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Ми повинні пам'ятати тих людей, хто пожертвував власним життям, аби врятувати інші. Ми повинні носити в собі цей важкий урок і не робити в подальшому трагічних помилок.

Іван Арабський не лише розповів зв'язківцям багато цікавого і дав вичерпні відповіді на запитання. Він продемонстрував документальний фільм про Чорнобильську катастрофу, де показана уся правда про аварію, її наслідки і цинічну політику радянського керівництва.

– Хочеться, аби молодь, особливо строковики, знали більше історії нашої держави, навіть коли ці сторінки не зовсім білі, – каже старший прапорщик Віталій Кирницький. – Адже тепер підлітки та допризовна молодь про трагедію на ЧАЕС і про місто-привид Прип'ять знає лише з комп'ютерної гри "Сталкер", а не про те, скільки тисяч людей ціною власного здоров'я та життя рятували країну від екологічної катастрофи, скільки сотень військових вертольотів гасили реактор.

Юрій Ігнат. "Крила України".

КУЗНЯ ПАТРІОТІВ

Народження чи відродження?

– День народження Полтавського військового ліцею по праву можна вважати днем його відродження, – такими словами розпочав розмову про історію, традиції військового виховання та його перспективи тимчасово виконуючий обов'язки начальника новоствореного Полтавського військового ліцею полковник Ігор Міцюк.

За словами Ігоря Олександровича, ідея створення закладу виникла не на порожньому місці. Адже це рішення ініціювалось на вищому рівні керівництвом військового відомства, і цьому у великій мірі сприяла наявна матеріально-технічна база 179-го об'єднаного навчально-тренувального Центру військ зв'язку Збройних Сил України. Не секрет, що більшість територій та споруд, вивільнених в результаті процесів реформування та оптимізації чисельного складу Збройних Сил, знаходяться або в режимі консервації, або використовуються в інтересах різних міністерств та відомств. Створення ж військового ліцею – чітка гарантія того, що інфраструктура, яка напрацьовувалась десятками років кількома поколіннями командно-викладацького складу, не буде знищена. По-друге, а це витікає із попереднього, – збереження певної частки кадрового потенціалу, грамотних і висококваліфікованих викладачів, методистів, командирів. Якщо держава щороку витрачає мільйони гривень на підготовку молодих спеціалістів різних напрямків, то, беззаперечно, збереження існуючого кадрового складу – теж завдання пріоритетне. Потретє, виходячи з концепції створення сучасної професійної армії, потреба у підготовлених, вишколених та кваліфікованих військовослужбовцях аж ніяк не зменшуватиметься. А свій перший крок до війська усі бажаючі юнаки зможуть зробити саме у військовому ліцеї.

І, нарешті, однією із головних передумов створення Полтавського військового ліцею є той факт, що Полтавщина відома не тільки багатою культурно-історичною, мистецькою та науковою спадщиною, а й традиціями військового виховання молоді. Саме тут з 1840 по 1919 роки діяв знаменитий Петровський Полтавський кадетський корпус, випускники якого вписали багато яскравих сторінок не тільки у військову історію Вітчизни, а й стали відомими письменниками, вченими, художниками та громадськими діячами. Це, зокрема, Олександр Потоцький, Олександр Лукомський, Іван Надаров, Олександр Старицький, Микола Ярошенко та багато інших. Тому дата затвердження Статуту цього навчального закладу, тобто день його народження, як і Петровського кадетського корпусу – 6 грудня 2013 року, символічна у тому відношенні, що вона поєднує скрізь час усі покоління представників найпочеснішої професії – захисників Батьківщини.

Основне призначення військового ліцею – підготовка дітей та підлітків до служби у Збройних Силах України. Прийом та навчання здійснюватиметься за двома рівнями – після 7 та 10 класів. Кожний курс складатиметься з трьох навчальних рот, а загальна кількість ліцеїстів сягатиме майже тисячі осіб. Підпорядкований Міністерству оборони України, ліцей повинен стати важливим елементом підготовки майбутнього кадрового складу до частин та установ військового відомства. Окрім загальноосвітніх дисциплін, ліцеїсти опановуватимуть і військові спеціальності. Їхню специфікацію визначать такі напрямки фахової підготовки, як загальновійськовий, авіаційний і, зрозуміло, – системи зв'язку та телекомунікацій. На даний час затверджений штатний командно-керівний склад, у березні буде розпочатий набір викладачів з числа цивільних осіб і вже у червні-липні екзаменаційні комісії приймуть перших кандидатів на проходження навчання. А 1 вересня для тих, хто пройшов відповідні іспити, пролунає перший дзвоник. Важливо наголосити, що навчання здійснюватиметься за рахунок державного бюджету і має стати доступним для усіх бажаючих дітей та підлітків. До цього ж моменту планується привести у відповідність до вимог як матеріально-технічну базу, так і соціально-побутові умови для майбутніх ліцеїстів. У планах найближчого часу – складання навчальних програм, ремонт навчального корпусу і переобладнання казармених приміщень. Так, чисельний склад навчальної роти із 85 ліцеїстів повинен відповідати комфортним умовам їх розміщення – по 10-15 чоловік у спальному приміщенні, при наявності побутової кімнати, спортивного куточка, бібліотеки, кімнати морально-психологічного розвантаження. У закладі передбачені умови для всебічного розвитку здібностей юнаків як фізичного, так і духовно-естетичного. Саме тому ліцеїсти на додачу до навчальних предметів опановуватимуть і основи хореографії, мистецтва та духовних дисциплін. Система військово-патріотичного виховання буде спиратись і на історичну спадщину, і на сучасний досвід та життєдіяльність Збройних Сил України із залученням широкого кола ветеранських та громадських організацій, можливостей військових музеїв регіону. Із затвердженням правил прийому до ліцею, що буде здійснено найближчим часом, усі бажаючі зможуть ознайомитись з ними на шпальтах друкованих видань, за допомогою інших засобів масової інформації, а також безпосередньо в самому новоствореному навчальному закладі. Маємо щирі сподівання на те, що Полтавський військовий ліцей стане справжньою кузнею кадрів не тільки для Збройних Сил України, а й школою виховання високосвідомих громадян та патріотів своєї держави та військової справи.

Володимир Лазарєв.
м.Полтава.
Фото автора.

ЯК ЦЕ БУЛО

Історія системи підготовки військових кадрів незалежної України

Велике бачиться лише здалеку. Історію пишуть не раніше, ніж через сотню років, але її підвалини завжди закладаються у сьогоденні. Це ж стосується й історії Збройних Сил України, її видів та структур забезпечення. Сьогодні мову хочеться повести про національну систему підготовки військових авіаційних кадрів (СПЛК), а точніше – про її витоки.

З розпадом СРСР Україні дісталася серйозна частина його Збройних Сил з найсучаснішим, зокрема й ракетно-ядерним, озброєнням та незбалансованою системою підготовки військових кадрів, здатною фрагментарно забезпечувати мільйонну армію, що для країни було надлишковим. Потрібно було терміново приводити Збройні Сили молодої держави і структури їх забезпечення у відповідність до рівня зовнішніх загроз та її економічних можливостей.

На той час ще мало хто з військового керівництва вірив у майбутнє української держави, тому не поспішали з очоленням нових українських військових структур та з реформуванням існуючих. Через це, з появою завдання стосовно приведення до збалансованого стану діючої тоді структури авіаційних навчальних закладів, ніхто з їх керівників не виявив особливого бажання взяти це на себе і на свою установу. Найбільш ймовірно, що саме це змусило командування Збройних Сил України, де Міністром оборони був льотчик (теж незвичне явище для військової сфери), починати систему підготовки національних авіаційних кадрів "з чистого аркуша" – зі створення на конкурсних засадах організаційного ядра для формування першого національного авіаційного навчального закладу – Харківського інституту льотчиків ВПС (ХІЛ ВПС).

З 1991 по 1994 рр. у СПЛК України було двовладдя. З одного боку у ВНЗ продовжувалася підготовка льотних кадрів для всіх країн колишнього СРСР, а з іншого – велося формування власної авіаційної структури, першим ВНЗ якої і став Харківський інститут льотчиків.

Становлення і розвиток військової авіації незалежної України починається з 1991 року, коли на базі штабу 24-ї ПА в м.Вінниця було сформовано Командування ВПС України. На той час на території України знаходилося чотири повітряні армії, 10 авіаційних дивізій, 49 авіаполків, 11 окремих ескадрилей, навчальні заклади і спеціальні установи. Всього в ВПС було близько 600 військових частин, більше 2800 літальних апаратів, 120 тис. авіаторів-військовослужбовців.

Фотознімок оргядра створення ХІЛ, 2009 р.

На знімку зліва направо: В.Куцевол (заступник начальника з виховної роботи), В.Шатов (заступник з інженерно-авіаційної служби), Ю.Корнусь (заступник з льотної підготовки), С.Макоцьоба (начальник інституту), В.Шевченко (заступник з навчальної і наукової роботи), В.Клікман (начальник штабу), М.Обідін (начальник навчального відділу), М.Литвинчук (начальник Наукового центру). Відсутні на знімку С.Ліхогуб (начальник тилу) і В.Благодер (начальник відділу кадрів).

Історія Харківського інституту льотчиків ВПС починається з другої половини 1992 р. з постанови Кабміну №490 і наказу Міністра оборони України № 133 про його створення. Наказом Міністра оборони (військового льотчика генерала К.Морозова, випускника Харківського ВВАУЛ), від 13.11.92 №392 для формування ХІЛ призначається оргядро з 10 офіцерів (фотознімок), яке прибуває до Харкова 3 грудня і відразу ж приступає до роботи.

6.03.1994 р. директивою ГШ ЗС України №23 штати ХІЛ були затверджені. Наказом Командувача ВПС їх було введено в дію, а з наказом начальника ХІЛ ВПС почалося практичне формування Харківського інституту льотчиків.

Формувався ВВНЗ нового типу – перший вищий авіаційний навчальний заклад Незалежної України, де одночасно повинні були навчатися фахівці льотного, інженерного і штабного профілів. На першому рівні велась загальна авіаційна льотна підготовка, на другому – командно-штабна тактична і на третьому – командно-штабна оперативно-тактична. Термін навчання на першому і другому рівнях складав 5 років і 3 місяці. На 3-й рівень на навчання вступали офіцери з частин з досвідом служби у військах.

Як вже вказувалось, український "шматок" від союзної системи підготовки військових льотних кадрів був незбалансованим, оскільки у ньому була відсутня підготовка вертолітників, транспортників, бомбардувальників тощо. Тому ХІЛ ВПС розглядався як структура, що може цивілізовано почати оптимізовувати для ЗС України видовий авіаційний ВНЗ. Щодо підготовки у ньому льотних кадрів, то це питання через роки бачиться другорядним, адже після розпаду СРСР на території України залишалося до 5500 підготовлених військових льотчиків.

ХІЛ ВПС було сформовано на базі п'яти колишніх училищ: Харківського ВВАУЛ; Чернігівського ВВАУЛ; Луганського ВВАУШ; Харківського ВВАУРЕ; Харківського ВВАІУ. Те, що його почали створювати у м. Харкові, це теж не випадково. Адже саме у цьому місті була скупчена найбільша кількість навчальних закладів, призначених для реформування.

З серпня 1993 р. в Інституті розпочався навчальний процес. Паралельно йшло розформування і приєднання до нього інших навчальних закладів, частин і установ до запланованої структури ВНЗ з формуванням оптимальних елементів системи підготовки авіаційних кадрів. У тому числі – від відбору абітурієнтів до випуску льотних фахівців. Льотний факультет почав готувати: льотчиків на літаках і вертольотах за спеціальностями експлуатація і бойове застосування, штурманів на всі типи літальних апаратів і офіцерів бойового управління.

З Сумського і Богодухівського вертолітних центрів ДТСААФ та Конотопського навчального полку було сформовано вертолітну базу для підготовки військових льотчиків – вертолітників на вертольотах Мі-2 і Мі-8 – елементів системи льотної підготовки, яких у ВНЗ ВПС України до цього не було. З 1994 р. у ХІЛ ВПС здійснювалася підготовка льотного складу на літаках та на вертольотах за попередніми та заново відпрацьованими технологіями льотного навчання.

У подальшому продовжилося реформування авіаційних баз і зведення їх в єдину Чугуївську навчальну авіаційну бригаду, на якій сконцентрувалася льотна підготовка курсантів для всіх видів Збройних Сил України та інших силових структур. Її стали проводити з 2-го курсу на літаках Л-39, Ан-26 та на вертольотах Мі-2 і Мі-8. Лише за перші 5 років свого існування, за відпрацьованими технологіями, в ХІЛ ВПС було підготовлено 419 льотчиків; 238 вертолітників; 168 штурманів; 178 офіцерів бойового управління; 618 зв'язківців та 49 інших авіаційних фахівців для Збройних Сил України та інших держав СНД.

Таким чином, ХІЛ ВПС спочатку об'єднував авіаційні навчальні заклади і установи, а потім сам об'єднувався з навчальними закладами більш високого рівня. З вливанням Київського інституту ВПС у ХІЛ ВПС, останній отримав назву Харківського інституту ВПС. А з об'єднанням ВПС і ППО в Повітряні Сили Харківський інститут ВПС об'єднується з ВНЗ ППО в Харківський університет Повітряних Сил (ХУПС) імені Івана Кожедуба. Історію ХУПС почали пов'язувати зі створенням ще 12 листопада 1930 року 9-ї військової школи льотчиків і льотчиків-спостерігачів.

Ось такою нам бачиться історична правда щодо української військової авіації. І шкода, що з історії Збройних Сил України сторінку стосовно Харківського інституту льотчиків ВПС чомусь було викреслено.

Члени оргядра Харківського
інституту льотчиків ВПС України
В.А.Шатов, М.І.Литвинчук.

Шановний головний редакторе!

Прочитала про започаткування рубрики, присвяченої 70-річчю визволення України від фашизму, після чого вирішила Вам написати.

Дитинство і юність я провела під звуки польотів на воєнних аеродромах Угорщини (Дебрецен, Тёкёль) і Німеччини (Гросенхайн, Шпеленберг) – батько був військовим диспетчером, по роботі він був змушений на постійні переїзди. Я змалечку звикла до воєнного життя, батько, працюючи на аеродромі, з захопленням показував мені літаки, часто водив мене на авіашоу. З великим інтересом я слухала його розповіді.

Зараз більш ніж десять років я живу та працюю в Італії, у місті Неаполь, де закінчила з відзнакою Неапольський університет імені Фрідріха II (факультет соціології). Темою дипломної роботи була історія сімейної фотографії України. Окрема глава цієї праці присвячувалася військовим світлинам, деякі з них походили з альбому моєї родини. Маю велику мрію написати статтю, присвячену воєнній фотографії, у світлу пам'ять мого батька, який раптово залишив нас.

З повагою Тамара Михайляк. Італія. Неаполь.

НАША ПАМ'ЯТЬ

Військові фотографії у сімейних альбомах українців

Сімейний альбом – це є скриня нашої пам'яті, де зберігаються спогади усієї родини. Перегортаючи його сторінки, ми відчуваємо емоції радості або смутку. Сімейні фотографії здатні розповісти про соціальні зміни побуту, виразити цінності і традиції певної громади. Власне, це стало мотивом для наукового дослідження сімейних світлин на території Львівщини. До архіву роботи увійшли близько чотирьох сотень різноманітних фотографій, основні теми яких були: весілля та родина, релігія та похорони, одиночні та групові знімки, школа та університет, свята та вільний час.

Окрім перерахованих жанрів, важливе місце у родинному альбомі українців займає військова фотографія, яка за своїми характеристиками поділяється на чотири основні категорії: одиночні портрети, групові зображення, урочисті події та фото у вільний час.

До першої категорії належать портрети, більшість з них були зроблені у фотоательє. На початку двадцятого століття фотографи оздоблювали задній фон світлини сценами військових баталій, залишаючи вільне місце у центрі для зображення обличчя. Деякі фото зображають солдатів у повний ріст зі зброєю в руках, їх постать мужня та авторитетна, вираз обличчя напружений. Загалом можна сказати, що естетика портретів військових знімків мало змінилась з роками. Це підтверджують фотографії батька Івана та сина Романа з родини Михайляків, зроблені під час їхньої військової служби. Неймовірно, але незважаючи на двадцять п'ять років різниці, ці два портрета практично ідентичні за своєю експресивністю та сюжетом. Таких портретів у сімейних альбомах чимало, ними обмінювалися товариші по службі, їх висилали поштою разом з листами матерям або нареченим, добавляючи надписи: "Не забувай" або "Люби". Щодо групових фотографій, то деякі з них були зроблені на фоні казарми як згадка про службу.

Знімки, зроблені під час урочистих подій, в більшості відображають організацію та рівень військової підготовки. Фотографи знімали моменти марширування на святкових парадах, нагородження медалями ветеранів та візити генералів до військових закладів.

Остання категорія – це фото вояків під час дозвілля. Служба залишала дуже мало вільного часу, отже, ці години були повними радості та втіхи. Постать та експресивність сфотографованих осіб кардинально міняються, панують посмішки та дружні обійми...

Воєнні світлини займають важливе місце у сімейних альбомах, навіть якщо деякі з них не мають технічної та естетичної якості, тому що, як правило, зроблені вони були фотографами-аматорами, які використовували дилетантську апаратуру. Але, незважаючи на це, вони передають нам людське тепло, свідчать про важливість родинних зв'язків та цінність дружби, яка починаються у казармі, тривала усе життя.

Тамара Михайляк.

Лялькова вистава від прикарпатських авіаторів

Світ безмежний. Він безмежний для всіх нас, однак є люди, для яких весь всесвіт – це монітор телевізора, або вулиця, що можна побачити по той бік вікна. В силу багатьох чинників життя таких людей обмежене стінами будинків і квартир. Особливо страшно, коли таким життям живуть діти.

Саме для дітей, хворих на церебральний параліч, привіз свою виставу перший військовий аматорський ляльковий театр, що існує при Івано-Франківській бригаді тактичної авіації. Глядацький зал для вистави люб'язно надав Богородчанський палац культури.

– Нам було дуже приємно, і водночас ми трішки хвилювалися, адже в залі зібралось чимало маленьких глядачів зі своїми батьками, які приїхали на виставу з усієї Івано-Франківської області, – розповіла голова ради сімей військовослужбовців старший солдат військової служби за контрактом Ганна Савик. – Спеціально для маленьких глядачів підготували лялькову виставу за мотивами казки "Троє поросят".

Ідея виступити перед дітьми з обмеженими фізичними можливостями прийшла під час чергового засідання ради сімей військовослужбовців. Командування бригади тактичної авіації відразу підтримало ініціативу жінок. Знайшли можливості підготувати ляльки для проведення дійства. А декорації з великою майстерністю виготовила викладач англійської мови Наталя Пирожик. Для проведення репетицій акторам виділили окрему годину в службовий час.

Стати ляльководами зголосилися начальник клубу військової частини лейтенант Юрій Копельців, технік авіаційного обладнання прапорщик Володимир Зелінський, голова ради сімей Ганна Савик, бібліотекар частини Віра Соловей.

Дітлахи з захопленням дивились цю виставу, а потім довго не відпускали артистів. Під'їжджаючи на інвалідних візочках ближче до сцени, вони намагались роздивитись краще, як створюється театральне диво і в руках військових людей оживають ляльки та іграшки. По завершенні вистави понад сотню дітей отримали подарунки від благодійного фонду. А кращою нагородою для військових авіаторів, за словами заступника командира ескадрильї з виховної роботи Олега Перепелиці, стали щирі дитячі оплески.

Тарас Грень.

АДАПТАЦІЯ

Третій вік – нове життя на поріг

Наш газета вже неодноразово розповідала читачам про проекти, започатковані вже чимало років тому старшими офіцерами Командування Військово-Повітряних Сил України, які, звільнившись у запас та повісивши у шафи свої полковничі кітелі, не стали сидіти вдома, склавши руки, а почали серйозно займатися необхідними для суспільства справами.

Так, колишній воїн-"афганець" полковник запасу Олексій Іващенко очолює Міжнародний благодійний фонд "ЄвроАзія", полковник запасу Юрій Московчук є директором Міжрегіонального центру соціальної адаптації звільнених військовослужбовців, полковник запасу Сергій Проценко – головою правління Громадської організації "Центр Поділля-Социум", а ще ряд офіцерів запасу працюють з ними пліч-о-пліч – ось такий собі колектив однодумців. Цими організаціями за роки їх діяльності реалізовано вже багато проектів, в основному – соціального характеру. Це, зокрема, соціальна адаптація військовослужбовців, у рамках якої вже декілька тисяч діючих та колишніх військовослужбовців перенавчилися на цивільні спеціальності, отримавши при цьому дипломи й сертифікати державного зразка. Це – і різноманітні програми соціального захисту дітей військовослужбовців та членів сімей військовослужбовців, курсової підготовки цивільного населення тощо.

Одним із важливих проектів Громадської організації "Центр Поділля-Социум", започаткованих три роки тому, стала організація Вечірнього народного університету "Третій вік" для людей пенсійного віку. Тут пенсіонери, про яких влада пам'ятає лише у день виплати пенсій, а діти й онуки іноді пам'ятають також у ці дні, а також – у дні народжень, отримали новий сенс життя, займаючись раніше не відомими для них речами. На чотирьох факультетах університету 55-75-річні студентки вивчають сучасні інформаційні технології, методики оздоровлення й фітнесу, займаються творчістю та отримують необхідні їм правові знання.

– На жаль, наш час є настільки швидкоплинним, – сказав, вітаючи чергових випускниць Вечірнього народного університету, директор Міжнародного благодійного фонду "ЄвроАзія" Олексій Іващенко, який виступив одним із головних спонсорів проекту. – Ми живемо у такий час, що все відбувається стрімко, миттєво. Ми намагаємось робити кар'єру, заробляти гроші на життя і нерідко забуваємо про найближчих нам людей, а це погано. Тому створення цього університету, де ви могли б отримати необхідні знання, які має молодь, і які ніхто не пропонує людям похилого віку, було прекрасною ідеєю, в чому ви, шановні випускниці, маєте змогу переконатися тепер, після чотирьох місяців навчання. Сьогодні ви можете завдяки отриманим знанням спілкуватися через програму "Skype" зі своїми близькими, які проживають далеко від вас, користуватися комп'ютером бодай на початковому рівні й Інтернетом. Ви дізналися про те, як ще краще берегти власне здоров'я, а як – захищати свої права й інтереси, а також отримали чимало інших знань, які стануть вам у нагоді.

Реалізація цього проекту стала можливою після того, як громадська організація взяла участь у конкурсі, що було оголошено на початку поточного року Вінницькою міською радою. Переможці конкурсу отримали фінансову підтримку у вигляді гранту від мерії для втілення соціально-культурних проектів у життя.

– Вінницька міська влада ось уже другий рік поспіль підтримує соціально важливі проекти та ініціативи громадських організацій, – зазначив у своєму привітальному слові голова правління Громадської організації "Центр Поділля-Социум" Сергій Проценко. – Дякуючи тим, хто вже традиційно нам допомагає у наших починаннях, а також – дякуючи вам, дорогі наші випускниці, людям, які прагнуть знань та спілкування, наш народний університет діє і приносить користь представникам старшого покоління – вам, дорогі наші! Це ще раз підтверджує те, у чому ми переконані: сучасні пенсіонери не бажають бути осторонь сучасного прогресу та інформаційних технологій, а тому гасло "Вік живи – вік навчайся" – саме для них.

Кількість людей пенсійного віку, які бажають йти в ногу з часом, дуже велика. І проекти громадської організації "Центр Поділля-Социум" для осіб літнього віку мають на меті допомогти цільовій аудиторії адаптуватися до сучасного ритму життя, розширювати простори для спілкування, підвищувати правову обізнаність.

Організатори та засновники цієї програми продовжують діяльність Вечірнього народного університету "Третій вік" за різними напрямками, де люди пенсійного віку протягом всього життя могли б вчитися та розширювати свої знання.

Нещодавно у Вечірньому народному університеті відбувся черговий випуск слухачів. Нові знання й уміння отримали близько трьох десятків пенсіонерок-вінничанок, які бажають не відставати від сучасного життя. На черзі – чергові набори університету. Ну, а за згаданими вище проектами соціальної адаптації військовослужбовців, звільнених у запас та тих, хто планує звільнятися найближчим часом, також у різних гарнізонах Збройних Сил України триває перенавчання на різні затребувані у наш час спеціальності. Відставні полковники, які свого часу взялися за цю важливу справу, вкотре підтверджують, що їх статус "відставних" є досить умовним, адже справжній досвід ніколи не йде у запас. Скільком людям вони вже дали надію на повноцінне майбутнє й скільком ще дадуть! Благородні справи для них є чимось звичайним і буденним, і вони роблять цю роботу, добре знаючи її необхідність.

Олексій Тригуб. "Крила України".

ПЕРЕПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЗАПАСУ

В цивільне життя з престижним дипломом

У Харкові 72-ом колишнім захисникам Вітчизни пощастило здобути другий цивільний фах. Усі вони успішно пройшли курс перепідготовки військовослужбовців запасу за Міжнародною програмою НАТО “Партнерство заради миру”.

Так, навчання військовослужбовців запасу на курсах проводилося за фінансової підтримки країн-членів НАТО – Нідерландів та Данії. Кураторами проведення курсів перепідготовки виступили Хмельницький центр перепідготовки та соціальної адаптації Хмельницького національного університету, а також Східний регіональний центр адаптації військовослужбовців, звільнених з військової служби, що у Харкові.

Випускникам було вручено свідоцтво про підвищення кваліфікації та сертифікатів. З них 50 чоловік навчалися за спеціальностями “Менеджмент організації та адміністрування”, а також “Комп’ютерні мережі та системи”. Ці курси проходили за фінансування Трастового фонду НАТО “Партнерство заради миру”. Решта 22 особи, навчання яких фінансувалося Цивільним бюджетом НАТО, пройшли перепідготовку за спеціальністю “Управління бізнесом”.

Тримісячне навчання випускників на курсах перепідготовки проходило на базі Національного технічного університету “Харківській політехнічний інститут” (НТУ “ХПІ”).

– Мені приємно поздоровити наших випускників з отриманням нової цивільної спеціальності, яка їм обов’язково знадобиться в майбутньому працевлаштуванні, – відмітив менеджер програми Україна-НАТО з перепідготовки військовослужбовців Крістофер Штаудт. – Також сьогодні відбулася й інша подія, яка пов’язана з офіційним закриттям роботи нашої програми в регіоні. З 2009 року, а саме тоді ми розпочали свою діяльність на Харківщині, ми перепідготовили у цьому регіоні 691 чоловіка та надали допомогу у працевлаштуванні 365 особам з числа колишніх військовослужбовців.

Слід зазначити, що вже з наступного року розпочнеться реалізація державної програми соціальної адаптації, яка передбачає застосування систематичного підходу до соціальної адаптації колишніх військовослужбовців як інтегрованої частини кадрової політики ЗС України. За вимогами українського законодавства та міжнародного досвіду, а також результатами проведення тендерів, курси перепідготовки військовослужбовців будуть організовані в цивільних закладах освіти по всій території України.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ

ХУПС відкрив двері для майбутніх абітурієнтів

В університеті проведено черговий День відкритих дверей. Майбутніх абітурієнтів ознайомили з агітаційними матеріалами факультетів університету, після чого заступник начальника університету з навчальної роботи полковник Юрій Стасєв провів презентацію, під час якої розповів присутнім про історію, сьогодення навчального закладу та правила прийому до університету.

Відвідувачі мали можливість переглянути інформаційний фільм про університет, відвідати навчальні аудиторії, навчально-тренувальний комплекс, казармені приміщення, інтерактивний тир та музей, де було проведено цікаву пізнавальну екскурсію про етапи становлення навчального закладу. Особливу цікавість у майбутніх абітурієнтів викликало відвідування інтерактивного тиру та ознайомлення з авіаційним тренажером вертольота Мі-8МТВ та комплексним тренажером пілота літака Л-39. Після проведення основних заходів, у клубі університету, для потенційних курсантів відбувся концерт за участі вокальних і танцювальних ансамблів університету та команди КВК “77/79”.

Слід також додати, що на День відкритих дверей до університету завітали ліцеїсти Державної гімназії-інтернату з посиленою фізичною підготовкою “Кадетський корпус”, солдати строкової служби та військовослужбовці військової служби за контрактом зенітно-ракетного полку та радіотехнічної бригади, що дислокуються у місті Харкові. Деякі з них вже виявили бажання здобути вищу освіту в університеті.

Іван Кравченко. м.Харків. Фото автора.

“ПРИЗОВ-2013”

Днями у приміщенні Івано-Франківської обласної державної адміністрації відбулось підсумкове засідання обласної призовної комісії призовної кампанії “Осінь – 2013”. На засіданні були присутні Івано-Франківський обласний військовий комісар полковник Ігор Павлюк, заступник голови – керівник апарату облдержадміністрації Олександр Криницький, представники всіх міських та районних об’єднаних військових комісаріатів.

Якісно і в повному обсязі

– Івано-Франківський обласний військовий комісаріат вчасно та в повному кількісному і якісному обсязі виконав поставлені перед ним завдання стосовно комплектації військ призовниками, – наголосив полковник Ігор Павлюк. – Загалом, нами було призвано 294 чоловіки. 130 з них пішли служити до лав Збройних Сил України, 134 – до структур МВС та 30 – до державної спеціальної служби транспорту. За підсумками кращими в нашій області стали Снятинсько-Городенківський та Тисменецько-Тлумацький об’єднані районні військові комісаріати.

Також обласний військовий комісар подякував всім головам районів та медичних комісій за якісну роботу і забезпечення заходів, пов’язаних з проведенням призовної кампанії. Проаналізував результати та хід призову начальник відділу комплектування та призову – заступник військового комісара Івано-Франківського обласного військового комісаріату підполковник Валерій Волинков. Зокрема, він зазначив, що порівняно з осіннім призовом минулого року кількість призовників скоротилась на 280 осіб. Це пов’язано з тим, що Збройні Сили України провели значну роботу з реформування та переходу на контрактну службу. Також, за словами офіцера, до війська пішли служити 26 прикарпатців з вищою освітою, 8 хлопців з незакінченою вищою освітою, 13 – з середньо-технічною і 129 із середньо-спеціальною освітою. Для проходження служби було відібрано лише юнаків з гарними показниками у фізичному розвитку та міцним здоров’ям. Отже, Збройні Сили отримали з Прикарпаття освічених та здорових хлопців. Також позитивним є той факт, що всі юнаки, які пройшли медичні комісії та були призначені у команди, з’явились на відправку. Жоден з прикарпатців цього разу не став ухильником.

На завершення заходу Івано-Франківський обласний військовий комісар полковник Ігор Павлюк наголосив, що незважаючи на те, що Збройні Сили України перейшли на комплектування особовим складом за контрактом, весняна та осіння призовні кампанії 2014 року будуть! Юнаків призиватимуть до служби в органах МВС та державної спеціальної служби транспорту. Тож, гідно завершивши цьогорічну призовну кампанію, слід починати готуватись до наступних призовів.

Тарас Грень. м.Івано-Франківськ. Фото автора.

ЗДІЙСНЕННЯ МРІЙ

Військове щастя за рецептом лейтенанта Ольги Мартиненко

Помічник лікаря підрозділу 156-го зенітного ракетного полку Повітряного командування “Центр” лейтенант медичної служби Ольга Мартиненко тільки віднедавна носить військовий однострій. Втім, за досить короткий час вона вже встигла зрозуміти цінність військового братерства і взаємодопомоги.

– З перших днів служби на собі відчула турботу командирів та допомогу товаришів по службі. Таке ставлення дозволило мені швидко опанувати тонкощі військової справи, і зараз я із впевненістю дивлюся у майбутнє, – розповідає Ольга.

Не віриться, але – факт! Мрія стати офіцером зародилася у дівчини ще... у другому класі! Закінчивши Калинівську середню школу на Луганщині, вона, за порадою батьків, вступила до Національного медичного університету імені О.О.Богомольця. Із радістю дізналася, що при вузі функціонує кафедра військової підготовки. Три роки поспіль Ольга з відповідальністю відвідувала усі заняття з військовослужбовцями, продовжуючи думати про військову службу.

– Моєю наставницею на “воєнці” була викладач спеціальних дисциплін підполковник медслужби Наталія Ліщук. Як на мене, ця жінка є живим прикладом професіоналізму для усіх медиків у погонах. Її чоловік, теж військовий лікар, дослужився до погонів полковника. Разом вони поміняли чимало гарнізонів та відчули, що таке військове щастя. Мати таку сім’ю – це моя мрія, – зізнається лейтенант медичної служби Ольга Мартиненко.

Після закінчення університету у 2010 році дівчина одразу ж прийшла до військкомату. На жаль, вільних посад для військових лікарів на Луганщині не було. Тому наступні роки майбутній військовослужбовець працювала лікарем-педіатром Луганської міської багатопрофільної дитячої лікарні №3.

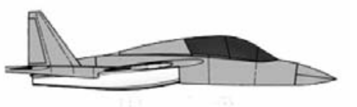
Коли ж цього року їй зателефонував заступник Луганського обласного військкомату підполковник Андрій Піддубний і повідомив про можливість призову, то вона від радості, як кажуть, була на сьомому небі.

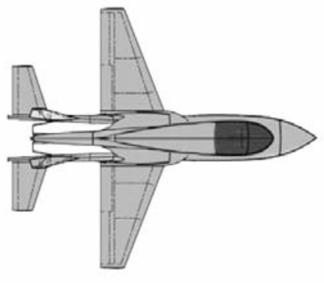
Попереду в Ольги – нелегка, але цікава й захоплива військова служба, яка буде їй до снаги.

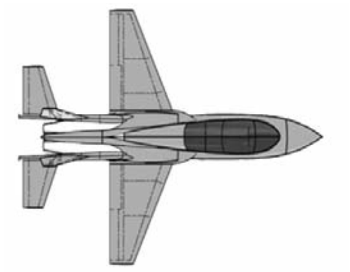
Олег Плаксій. Дмитро Горбунов. м.Луганськ. Фото Олександра Глущенка.

ПРОЕКТИ

В Україні працюють над створенням легкого бойового літака Д-14

Державне підприємство "Дослідно-конструкторське бюро авіації загального призначення" розробила проект легкого бойового літака Д-14, оснащеного 2 двигунами з форсажною камерою типу АІ-222-25Ф.

Перша інформація про початок створення багатоцільового бойового літака з'явилась ще у 2005 році. Тоді Секретар Ради нацбезпеки і оборони України повідомив, "що за кілька років Україна зможе продемонструвати навчально-бойовий літак, зокрема й на таких салонах, як "Ле Бурже". Але, на жаль, фінансування на розвиток даного проекту так і не було виділено.

Спроби створити власний навчально-бойовий літак в Україні робилися і раніше. Ще в 1999 році передбачалося створення навчально-бойового літака Ан-УБЛ. Природно, розробником мала би бути АНТК "Антонова". Втім, до цих пір ніхто нічого про такий проект в АНТК не чув. Крім того, в Києві існує ДП "Дослідно-конструкторське бюро авіації загального призначення", основною продукцією якого є дельтаплани, мотодельтаплани, і воно активно виношує ідею створення подібного навчально-бойового літака.

В основу концепції перспективного літака закладена багатофункціональність платформи. Так, на базі перспективного літака можлива розробка цілого сімейства авіаційних апаратів різного призначення. Є варіанти створення на базі літака Д-14 легкого винищувача, навчально-бойового літака, легкого штурмовика і ударного безпілотного літака.

На сьогодні з'явилася інформація про те, що державний концерн "Укроборонпром" намагається реанімувати даний проект. Фахівці концерну активно опрацьовують варіанти залучення потенційних покупців та інвесторів у процес розробки і створення перспективного літака. Ескізний проект літака активно демонструється на всіх великих оборонних виставках, де експонується "Укроборонпром".

Слід додати, що аналогічний проект зараз активно реалізується в США під назвою "Скорпіон". Спільними зусиллями компаній Cessna і Bell Helicopter у складі Textron Airland був створений принципово новий легкий багатоцільовий літак Скорпіон, який багато в чому схожий на український Д-14.

ДВИГУНОБУДУВАННЯ

Українське серце для російського транспортника

Україна завершує розробку турбогвинтового двигуна (ТГД) потужністю у 3200 к.с. для перспективного військово-транспортного літака Іл-112В. Новий ТГД розрахований на необхідну для Іл-112В злітну потужність. А потужність на надзвичайному режимі нового двигуна складе 3750 к.с.

– Наш двигун підвищеної потужності може бути запропонований для установки не тільки на цей легкий військово-транспортний літак, що розробляється за держзамовленням Авіаційним комплексом імені Ільюшина, а й на інші машини подібного класу, – сказав президент АТ "Мотор Січ" – генконструктор В.Богуслаєв. – Сьогодні проводиться комплекс наземних випробувань нового двигуна.

АВІАПРОМ

ХАЗ готує до передачі замовнику новий літак Ан-140-100

Генеральний директор Харківського державного авіаційного виробничого підприємства Анатолій Мялиця повідомив, що найближчим часом іноземному замовнику буде переданий новий літак Ан-140-100.

"Цей літак призначений для поставки в одну з країн СНД. Машина на виході, всі роботи ведуться за планом. У січні-лютому передаємо його замовнику", – зазначив Мялиця.

Ан-140 – український турбогвинтовий регіональний вантажопасажирський літак, розроблений АНТК "Антонов".

Призначений для пасажирських і вантажопасажирських перевезень на відстань до 3700 км. Ан-140 розроблявся як заміна застарілим літакам Ан-24 і Ан-26.

Анатолій Мялиця також повідомив, що найближчим часом на авіазавод прибудуть літаки, поставлені раніше в Туркменістан. Машинам належить пройти регламентні роботи. "Ми проводимо і таку роботу. А вчора у нас були представники російських замовників, велася робота з укладення контракту. Є інтерес до наших літаків і ще в одній країні, відновлюємо відносини з Єгиптом. А ще ми просто просимо купувати нашу техніку на внутрішньому ринку, адже в Україні літає лише близько 10 випущених на нашому заводі літаків. Це дуже мало. А якби були замовлення, авіазавод наситив би внутрішній ринок, з'явилися б нові робочі місця. Потенційні замовники – регіональні авіалінії та військові структури", – зазначив генеральний директор.

КООПЕРАЦІЯ

Українські перспективи БПЛА Sperwer

У 2010 році, після низки переговорів, було підписано "Меморандум про згоду" між вітчизняним ДП "Чугуївський авіаремонтний завод" (ДП "ЧАРЗ") та французькою компанією "SAGEM", який передбачає спільне виробництво в Україні БПЛА різних класів.

Згідно з документом на території України планується збудувати спільне підприємство з виробництва тактичних безпілотників в інтересах міністерства оборони країни. Його створення також було схвалено урядами України та Франції.

Які саме безпілотники будуть вироблять в Україні, не уточнюється. Французька компанія Sagem випускає три варіанти БПЛА Patroller – R, M і S для армії, берегової служби та правоохоронних органів відповідно. Крім того, Sagem займається виробництвом БПЛА Sperwer.

Sperwer – французький розвідувальний БПЛА, розроблений у 90-х роках минулого століття компанією "Sagem Dйfense Sйcuritй" та прийнятий на озброєння французької армії у 2005 році. На сьогодні, окрім власне Франції, Sperwer знаходиться на озброєнні армій Канади, Греції, Швеції та Нідерландів.

РОЗРОБКИ

Вітчизняний приціл нового покоління для ручного реактивного гранатомета

Державне підприємство "Ізюмський приладобудівний завод", що входить до Державного концерну "Укроборонпром", завершив розробку робочої конструкторської документації на виготовлення прицілу нового покоління для ручного реактивного гранатомета.

– Завод розробив спеціальний приціл за завданням "ДержККБ "Луч". Сьогодні ми закінчили розробку робочої конструкторської документації виробу, що отримав назву "Приціл реактивного гранатомета ПРГ". У ньому досить багато функцій, які відрізняють його від застарілих радянських аналогів. Приціл має низку можливостей, серед яких – вимір дальності до цілі і швидкість її переміщення. У цьому його головні переваги. Крім того, якщо старий радянський приціл не забезпечує ураження цілі на дальність понад 500 метрів, то наш розрахований мінімум – на 1,2 кілометра, а то й на всі 1,5 кілометра, – зазначив головний конструктор ДП "ІПЗ" Валерій Коваленко.

Приціл призначений для пошуку та супроводу легкоброньованої і неброньованої техніки, а також живої сили в укриттях і за їх межами до моменту пуску ракети (гранати) у ціль. До складу прицілу входять оптичний візир і компактний далекомір. Оптичний візир містить проекційний мікромонітор, на якому відображається прицільна марка, інформація про дальність до цілі і сигнал про готовність до пострілу. Лазерний далекомір забезпечує вимірювання дальності до цілі типу "танк" на відстанях від 70 до 1200 м. Інформація про дальність до цілі передається цифровим каналом на пускову установку.

Зазначеним прицілом планується обладнати річний реактивний гранатомет, розроблений ДП "ДержККБ "Луч" на основі версії ПТРК "Корсар", призначеної для стрільби некерованою ракетою. Цей гранатомет, на думку експертів, може стати реальним конкурентом для таких відомих у світі ручних гранатометів, як російський (радянський) РПГ-7, американський SMAW і німецький Panzerfaust 3.

На сьогодні ДП "Ізюмський приладобудівний завод" здійснює виготовлення двох дослідних зразків нового прицілу.

РОЗРОБКИ

Відповідь на стратегію "блискавичного удару"

Фонд перспективних досліджень Росії взявся за розробку військово-технічної відповіді на американську стратегію "блискавичного удару". Про це заявив віце-прем'єр Росії Дмитро Рогозін у рамках "Урядової години", що відбулася у Держдумі РФ. За словами посадовця, дотепер Фонд перспективних досліджень розглянув понад тисячу науково-технічних проектів і пропозицій, із яких фонд виділив 52 перспективних та вісім першочергових проектів.

Міністерство оборони США оприлюднило концепцію оперативного глобального удару в 2009 році. Її суть полягає у розробці нових технічних засобів поразки, що дозволяють наносити високоточні удари по об'єктах супротивника в будь-якому місці світу неядерними видами озброєння протягом двох годин. У рамках цієї концепції в США триває розробка декількох проектів гіперзвукової зброї. Зокрема, в інтересах Пентагона ведеться розробка гіперзвукових ракет X-51A Waverider і апарата FHTV-2, а також міжконтинентальної балістичної ракети на базі Minuteman із неядерною боєголовкою.

Нагадаємо, фонд перспективних досліджень був створений у Росії наприкінці 2012 року. Він підпорядковується міністерству оборони й уряду Росії. Основними напрямками його діяльності є розробка роботизованих систем, лазерів і гіперзвукових літальних апаратів.

В УТИЛЬ!

Держкорпорація з атомної енергії "Росатом" розмістила на порталі держзакупівель заявку на утилізацію багатоцільового атомного підводного човна проекту 971 "Щука-Б". Відповідно до конкурсної документації, утилізувати планується підводний човен із заводським номером "502". Йдеться про корабель К-263 "Барнаул", що перебуває на зберіганні. На утилізацію корабля планується витратити не більше 246 мільйонів рублів, а завершити її мають до грудня 2016 року.

"Барнаул" пустять під ніж

Виконавець повинен буде вирізати з "Барнаула" реакторний блок, підготувати його до зберігання на плаву, спустити на воду й відбуксирувати до пункту тимчасового зберігання. Крім того, виконавець має провести утилізацію носової й кормової частин корабля й порізати корпусні конструкції до транспортабельних частин масою не більше 10-12 тонн. Всі отримані в результаті матеріали можуть бути продані, а отримані кошти – перераховані до держбюджету. Переможця конкурсу на утилізацію "Барнаула" визначать 17 січня 2014 року.

Атомна субмарина "Барнаул" була закладена в травні 1985 року на Заводі імені Ленінського Комсомолу в Комсомольську-на-Амурі й спущена на воду у травні 1986 року. До складу флоту СРСР корабель увійшов у грудні 1987 року. Водотоннажність човна складає 12,8 тисячі тонн при довжині 114,3 і ширині 13,6 метра. АПЧ озброєний чотирма торпедними апаратами калібру 533 міліметра й чотирма – калібру 650 міліметрів для запуску ракет і торпед.

НА ОЗБРОЄННЯ

Польща нарощує безпілотний парк

Міністерство оборони Польщі у наступному році має намір обрати постачальника безпілотних літальних апаратів для сухопутних військ, повідомляє Defense News. Військовим необхідні апарати з дальністю дії до 200 кілометрів. Вони використовуватимуться на бригадному й дивізіонному рівнях. У цілому польське військове відомство має намір придбати від восьми до 12 безпілотних комплексів залежно від обсягу коштів, виділених із бюджету.

Підприємство-постачальник БПЛА працюватиме в консорціумі з польською компанією WB Electronics. Попередні переговори із представниками французьких компаній Dassault, Sagem, EADS і Thales про їхню участь у проекті вже відбулися. У консорціумі з польською компанією французькі підприємства також займатимуться розробкою різних класів безпілотників, включаючи й ударний.

У цілому на програму розробки й закупівлі безпілотних комплексів міністерство оборони Польщі має намір витратити 650-975 мільйонів доларів. Варто зазначити, що місяць тому WB Electronics завершила поставку міністерству оборони Польщі БПЛА Fly Eye. Загалом було поставлено 12 апаратів, дев'ять із яких надійдуть на озброєння спецназу. Виробництво безпілотників здійснювалося за контрактом від лютого 2013 року, вартість якого складала 7,6 млн доларів.

КОНТРАКТИ

Ірак купив винищувачів на мільярд доларів

Міністерство оборони Іраку минулого тижня уклало з компанією Korea Aerospace Industries контракт на поставку 24 легких винищувачів, говориться в повідомленні південнокорейського підприємства. Йдеться про навчально-бойові літаки T-50 Golden Eagle. Вартість укладеного контракту склала 1,1 мільярда доларів. Рішення про закупівлю літаків було прийнято за підсумками тендера.

В угоду, окрім самих літаків, також були включені послуги підготовки іракських льотчиків і технічного обслуговування. У випадку виконання всіх опціонів, прописаних у контракті, загальна його вартість може сягнути двох мільярдів доларів. Інші подробиці щодо умов поставки Golden Eagle Іраку не уточнюються.

KAI подала заявку на участь в іракському тендері у квітні 2011 року. Конкурентами південнокорейського підприємства були британська компанія BAE Systems, чеська Aero Vodochody і "Рособоронекспорт". Ці компанії пропонували іракським військовим літаки Hawk Mk. 128, L-159 ALCA і Як-130 відповідно. Подробиці про проведення цього тендера також поки не відомі.

Двомісний T-50 здатний розвивати швидкість до 1,7 тисячі кілометрів за годину й виконувати польоти на відстань до 1,9 тисячі кілометрів. Літак озброєний однією 20-міліметровою гарматою й обладнаний сімома точками підвіски для ракет класу "повітря-повітря", "повітря-поверхня" і авіаційних бомб.

ЗБРОЯ МАЙБУТНЬОГО

Армія США випробувала бойовий лазер

Майже місяць поспіль тривали випробування нового бойового лазера HEL MD, яке проводилося в інтересах армії Сполучених Штатів. Відповідно до повідомлення офіційного веб-сайту Армії США, випробування проводилися з 18 листопада по 10 грудня 2013 року на ракетному полігоні "Уайт-Сэндз". За цей час система знищила понад 90 мінометних пострілів і кілька безпілотних літальних апаратів.

До складу системи входила радіолокаційна станція EMMR, що виявляла повітряні цілі й передавала їхні параметри бойовій системі управління вогнем, що контролює лазер. Потужність випробуваного лазера склала десять кіловатів. У перспективі на мобільне шасі системи планується встановити лазер у 50 кіловатів, потужність якого у подальшому також збільшать до ста кіловатів паралельно із модернізацією системи енергозабезпечення.

HEL MD розробляється спеціально для захисту важливих військових об'єктів від мінометних пострілів, крилатих ракет, артилерійських снарядів і безпілотників. Саме такі цілі, на думку військових, є основними загрозами, із якими зіштовхується Армія США. Основним виконавцем контракту з розробки лазерної установки є американський концерн Boeing.

Сьогодні американські військові розглядають різні типи лазерів як перспективну високоефективну зброю. Наприкінці листопада 2013 року командування ВПС США оприлюднило запит на інформацію про можливості створення лазерної зброї для перспективних винищувачів шостого покоління, які надійдуть на озброєння після 2030 року. Така зброя буде, зокрема, використовуватися проти наземних цілей й інших літаків.

ВИПРОБУВАННЯ

Scorpion виконав перший політ

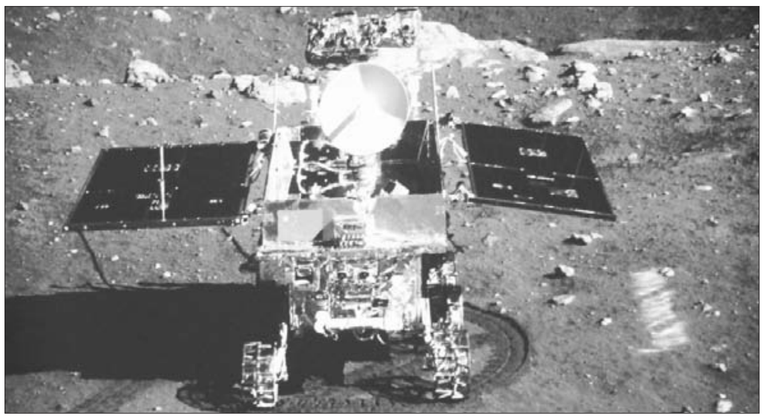
Перспективний легкий штурмовик Scorpion 12 грудня виконав перший політ. Про це йдеться у повідомленні американського консорціуму Textron AirLand. Літак здійнявся в повітря з аеродрому бази ВПС США "Макконелл" у штаті Канзас. Перший політ штурмовика тривав майже півтори години і визнаний успішним.

Мета першого польоту Scorpion – перевірка маневрених характеристик і керованості на малій швидкості, особливо під час заходу на посадку. Інші подробиці про випробування штурмовика не уточнюються. Упродовж наступних випробувань літак тестуватимуть вже на більших висотах і швидкостях. При цьому Scorpion підніматиметься із різним набором бортового радіоелектронного обладнання.

Наземні випробування перспективного штурмовика проводилися з кінця листопада 2013 року. Розробка літака ведеться консорціумом компаній Textron і AirLand Enterprises. У проекті також бере участь Cessna. За оцінками Textron AirLand, у новому літаку переважно застосовуються готові комерційні технології, включаючи двигуни, аналогічні тим, що встановлюються на звичайні літаки бізнес-класу. Завдяки таким технічним рішенням вартість Scorpion не перевищуватиме 20 мільйонів доларів. При цьому вартість однієї години польоту складе всього три тисячі доларів. Для порівняння, вартість години польоту А-10 складає 13 тисяч доларів.

ДОСЛІДЖЕННЯ МІСЯЦЯ

Активізовано наукові вимірювальні прилади "Чан'є-3" і "Юйту"

Активізовано вісім наукових вимірювальних приладів, якими оснащений спускний модуль супутника "Чан'є-3" і місяцехід "Юйту" ("Нефритовий заєць") . Про це заявив заступник керівника відділення зондування Місяця та далекого космосу при АН Китаю Цзоу Юнлян на прес-конференції, що відбулася у Прес-канцелярії Держради КНР.

Як нагадав учений, під час примісячення спускний модуль супутника здійснив фотографування поверхні Місяця, потім місяцехід і спусковий модуль після відділення здійснили перехресне фотографування один одного.

Цзоу Юнлян повідомив, що завдання супутника "Чан'є-3" полягає в зондуванні рельєфу і геологічної будови Місяця, вивченні корисних копалин і спостереженні земної іоносфери з поверхні Місяця.

Як повідомляється, спускний модуль "Чан'є-3" доставив на поверхню Місяця телескоп для вивчення ближнього ультрафіолетового випромінювання, інфрачервоний і альфа-рентгенівський спектрометри та радіолокатор, який дозволяє вивчити геологічну структуру Місяця до глибини близько 100 метрів.

Також на прес-конференції йшлося про перспективи китайської програми вивчення Місяця.

– Китай планує в 2017 році запустити зонд "Чан'є-5", в завдання якого входитиме доставка зразків місячного ґрунту на Землю, – зазначив офіційний представник державного управління оборонної науки, техніки і промисловості КНР У Чжіцзянь.

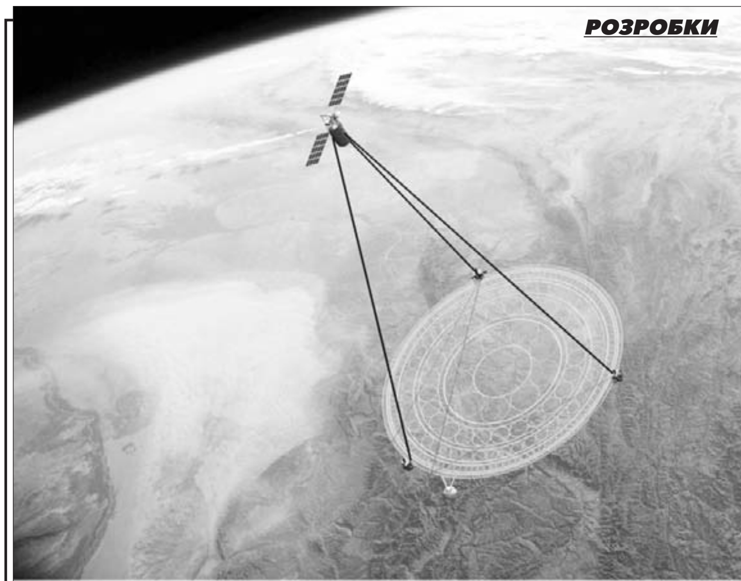
За його словами, основні завдання першого етапу китайської програми зондування Місяця "Чан'є" були виконані в рамках місії зонда "Чан'є-1", який здійснив обліт навколо супутника Землі. Зонд "Чан'є-2", що був вдосконаленою версією "Чан'є-1", заклав основи другого етапу програми, зробивши зйомку поверхні Місяця, за результатами якої було вибрано місце для посадки "Чан'є-3".

– "Завдання "Чан'є-3" повністю виконані, що означає повну реалізацію цілей другого етапу програми дослідження Місяця. Програма дослідження Місяця вступає в третю фазу, головною метою якої є здійснення безпілотного автоматичного збору зразків (з поверхні Місяця) і повернення на Землю", – сказав У Чжіцзянь.

За його словами, завдання третього, завершального етапу нинішньої місячної програми будуть виконуватися в рамках польотів місячних зондів "Чан'є-5" і "Чан'є-6".

У Чжіцзянь додав, що завершення нинішньої місячної програми не означає припинення китайських досліджень і зондування Місяця, але стане "стартовою точкою" для нової програми.

РОЗРОБКИ

Американські військові створять телескоп з полімерною лінзою

Американське Агентство з перспективних оборонних науково-дослідних розробок (DARPA) анонсувало програму MOIRE (Membrane Optical Imager for Real – Time Exploitation – "Мембранний оптичний пристрій формування зображення в реальному часі"), в рамках якої має намір побудувати космічний телескоп з лінзою з полімерів. Орбітальний складаний апарат зможе бачити одночасно до 40 % земної поверхні.

Як наголошується в повідомленні, орбітальні телескопи незамінні в ключових сферах забезпечення національної безпеки, таких як прогнозування погоди, розвідка і ліквідація наслідків стихійних лих. Незважаючи на це, один істотний фактор гальмує розвиток космічних обсерваторій – це скляні дзеркала.

У наземних телескопів дзеркала обмежені за розміром, оскільки гігантські конструкції будуть деформуватися під власною вагою. Виведення великих дзеркал в космос є великою проблемою через їх габарити та вагу.

Військові розробники пропонують будувати дзеркала телескопів зі складних полімерних мембран товщиною, близькою до товщини поліетиленової плівки. Мембрана буде представляти із себе лінзу Френеля на її поверхні будуть нанесені концентричні канавки.

Мембрани перебуватимуть у тонких металевих пелюстках, які в складеному стані утворюють супутник діаметром 6 м. При виведенні на орбіту пелюстки супутника розгорнуться і складуться в дзеркало діаметром 20 м, що зробить його найбільшим оптичним телескопом у світі. Лінза буде фокусувати світло, а спеціальні датчики переправлять отримане зображення на Землю.

В даний час програма MOIRE знаходиться на другому, завершальному етапі. Нещодавно був продемонстрований наземний прототип телескопа, оснащений п'ятиметровою оптичною лінзою з полімерної плівки. Орбітальні випробування нового телескопа будуть проведені спільно з ВПС США в рамках проекту FalconSAT-7.

КОСМІЧНІ БУДНІ

Орбіту польоту МКС збільшено на 2,3 км

Пристикований до Міжнародної космічної станції російський вантажний корабель "Прогрес М-21М", за допомогою своїх двигунів збільшив висоту орбіти польоту станції на 2,3 кілометра, повідомив представник підмосковного Центру управління польотами.

"Двигуни "Прогресу" було включено 13 грудня і пропрацювали 599 секунд (майже десять хвилин). Станція отримала імпульс у 1,3 метра в секунду. В результаті маневру середня висота орбіти польоту МКС була збільшена на 2,3 кілометра і склала 417,6 кілометра", – сказав він.

За його словами, метою операції було формування робочої орбіти МКС перед стикуванням зі станцією вантажного корабля "Прогрес М-22М", запуск якого запланований на 5 лютого 2014 з космодрому Байконур.

ПЕРСПЕКТИВА

Швейцарія стане космічною державою

Швейцарська компанія S3 (Swiss Space Systems) запустить 28 міні-супутників для проведення фармацевтичних досліджень на низькій навколоземній орбіті, повідомив глава S3 Паскаль Жосса (Pascal Jaussi).

"З'явився і бурхливо розвивається новий напрямок: фармацевтичні дослідження в умовах мікрогравітації на низьких орбітах. З цієї тематики у нас планується 28 запусків міні-супутників за допомогою шатла. Є угода з компанією Space – Pharma", – сказав він.

Всього у S3 є попередні замовлення на запуск американських, канадських, іспанських і малазійських міні-супутників вагою до 250 кілограмів. "Це малі космічні апарати дистанційного зондування Землі для моніторингу трубопроводів, лісових пожеж, а також рівня забруднення атмосфери. Замовники – невеликі приватні компанії", – сказав Жосса.

Швейцарська компанія S3 зацікавлена у співпраці з "Роскосмосом" за проектом запуску міні-супутників масою до 250 кілограмів з борту літаканосія А-300, уточнив глава S3 Паскаль Жосса (Pascal Jaussi).

За словами Жосса, у S3 вже є партнери в Росії. "Крім технічного університету імені Баумана, є ще підприємства в галузі. Ми поки не може їх назвати, але обов'язково повідомимо вам на презентації S3 в Будинку Швейцарії в Сочі під час Олімпіади-2014", – сказав Жосса.

Він додав, що додаткових коштів для підтримки проекту S3 не потрібно. "Ми розраховуємо, що вкладемося в бюджет в 250 мільйонів швейцарських франків (204,7 мільйона євро), 40 з яких вже освоєні. Додаткові кошти нам поки не потрібні", – уточнив глава S3.

ПЛАНИ

"Союз-СТ": курс на Куру

Чотири пуску російських ракет-носіїв "Союз-СТ" заплановано провести з космодрому Куру (Французька Гвіана, Південна Америка) наступного року, повідомив генеральний директор "ЦСКБ – Прогрес" Олександр Кирилін.

"На 2014 рік заплановано чотири запуски ракет-носіїв "Союз-СТ": наприкінці березня і в травні ракета-носій "Союз-СТБ" з черговими чотирма космічними апаратами "O3b-F2" або ракета-носій "Союз-СТА" з космічним апаратом Sentinel-1A, залежно від готовності космічного апарата", – розповів А.Кірілін.

Крім того, як він додав, на липень і жовтень заплановано запуски ракет-носіїв "Союз-СТБ" з двома космічними апаратами Galileo-Foc-F1 і двома Galileo-Foc-F2.

ПРОЕКТИ

Космічні амбіції університету

У Іжевському державному технічному університеті створено студентське конструкторське бюро космічного приладобудування, яке займеться створенням власного навчального мікросупутника, повідомляє прес-служба ВНЗ. Супутник ІжГТУ може бути запущений на орбіту вже через два роки.

"Розробка, виготовлення, випробування мікросупутника та наземного комплексу управління ним і прийому даних – процес тривалий і трудомісткий. Зараз ми робимо перші кроки на цьому шляху", – зазначив один з ідеологів проекту декан приладобудівного факультету Юрій Демаков.

Головною метою проекту називається пропаганда серед студентів тематики космічної спрямованості. Авторами моделі супутника повинні стати майбутні інженери-конструктори – студенти приладобудівного факультету, однак і для студентів інших спеціальностей, запевняють у вузі, робота знайдеться. Зокрема, вони можуть зайнятися розробкою програмного забезпечення, розрахунком балістичних параметрів, вибором матеріалів конструкції, техніко-економічним обґрунтування проекту, дизайном макета і т.д.

Призначення майбутнього супутника поки не позначено, проте вже є пропозиції з використання його для оптичних спостережень за поверхнею Землі з метою оптимізації роботи ДІБДР, моніторингу земного геомагнітного поля тощо.

Університет планує співпрацювати в рамках цього проекту з такими підприємствами, як "Іжевський радіозавод", "Роскосмос", "Іжевський мотозавод "Аксіон-Холдинг", "ІЕМЗ "Купол".

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авиации в операциях по освобождению Украины

Продовження. Початок у № 43.

В борьбе за плацдарм в ходе операций по форсированию Днепра с новой силой проявились прекрасные качества советского штурмовика Ил-2 как эффективного средства борьбы с фашистской артиллерией, минометами и танками. Следует отметить, что оборонительная полоса гитлеровцев на правом берегу Днепра была исключительно мощной, на ней было сконцентрировано большое количество артиллерии и минометов. Располагаясь в ряде мест на высоком правом берегу, противник мог просматривать всё левобережье и поражать настильным огнём пулемётов и орудий подходы к водному рубежу. Перед лётчиками-штурмовиками была поставлена задача подавить артиллерию и миномёты противника, расположенные на переднем крае – на тех участках, где намечался прорыв вражеской обороны. Как решалась эта задача штурмовиками, можно видеть на следующем примере.

На одном участке фронта, где был намечен прорыв, штурмовики вначале нанесли два удара. В назначенное время над вражескими позициями появились группы самолётов Ил-2. При этом советские лётчики применили новый тактический прием, который оказался полной неожиданностью для гитлеровских зенитчиков. И привыкшие действовать по шаблону гитлеровцы оказались не в состоянии эффективно противодействовать нашим лётчикам. Дело в том, что ещё в предшествующих полётах советские лётчики выявили расположение фашистских зенитных батарей и тактику зенитчиков. Было установлено, что, организуя зенитный огонь, гитлеровцы исходят из того, что штурмовики будут идти с левым кругом (как делали раньше), и подготовили прицелы и орудия для стрельбы по заходящим с левым кругом и уходящим влево от цели самолётам.

Тогда наши штурмовики применили при осуществлении этих сосредоточенных ударов правый круг и тем самым спутали все расчёты врага. Зенитная артиллерия гитлеровцев не смогла эффективно противодействовать нашим лётчикам. Штурмовики беспрепятственно уничтожали артиллерийские и миномётные батареи, расстреливали из пулемётов орудийные расчёты. В результате все огневые средства противника на этом участке фронта были подавлены в течение 30-40 минут. За это время наша пехота стремительным броском преодолела водный рубеж.

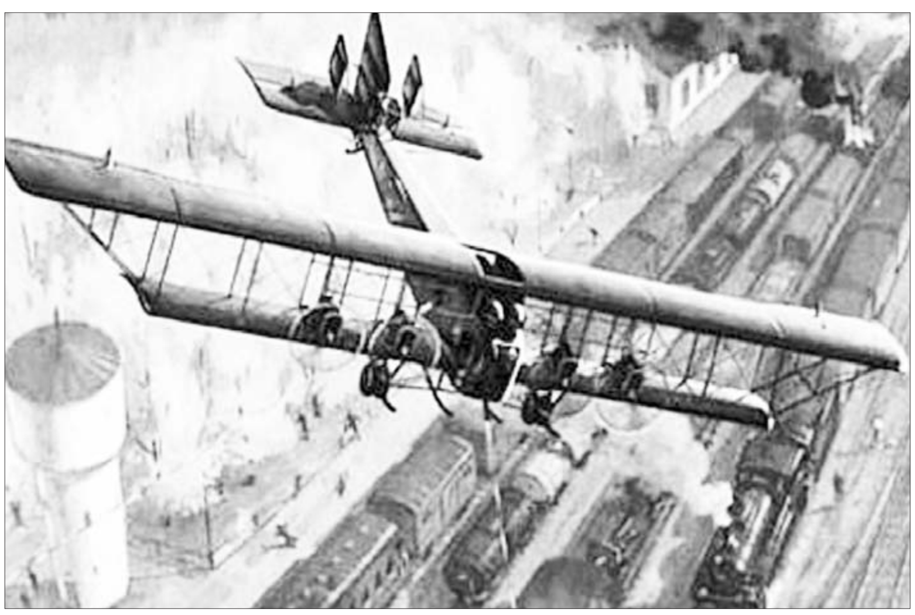
Штурмовики помогали нашим войскам, форсировавшим Днепр, ставя дымовые завесы. Это была трудная задача. Штурмовикам предстояло на небольшой высоте продолжительное время лететь вдоль линии фронта, находясь под обстрелом всех видов пехотного оружия и артиллерии врага, расположенных на правом берегу Днепра. Несмотря на все трудности, штурмовики выполнили эту задачу. Герой Советского Союза капитан Матвеев поставил дымовую завесу с высоты 25 метров в сложных метеорологических условиях, под яростным огнём фашистской пехоты.

Высокое мастерство советских лётчиков и горячее желание до конца выполнить свой воинский долг рождали новые тактические приемы и способы использования того оружия, которое им вручил народ. В задачи штурмовиков не входило ведение воздушного боя. Но прекрасные лётно-тактические качества советского самолёта-штурмовика и его мощное стрелково-пушечное вооружение позволяли нашим лётчикам использовать этот самолёт и как наступательное средство в воздушном бою против фашистских бомбардировщиков.

Далі буде.

Підготував Олексій Тригуб. “Крила України.

Небесний богатир

Закінчення. Початок у №50.

Парадокс, але літак, спроектований для мирного життя, прославився як перший в світі бомбардувальник. Як кращий бомбардувальник Першої світової війни!

З початком війни “Іллю Муромця” – пасажирський літак класу “люкс”, було переобладнано під бомбардувальник і запущено в серію. Вже у вересні 1914 року чотири літаки були передані до Імператорського військово-повітряного флоту.

Після модернізації, “Муромець” став першим у світі літаком, оснащеним кулеметним озброєнням (три кулемети призначалися для ураження живої сили противника). Але після появи винищувачів, Сікорський переглянув кулеметне озброєння летючого богатиря. Тепер сім “максимів” захищали літак від вогню з повітря, причому стрілецькі точки були розташовані так, що забезпечували сферичний оборонний обстріл.

Німецькі винищувачі відмовлялися нападати на бомбардувальник. При вильоті двома парами німці, зазвичай, втрачаючи один-два літаки, ретирувалися. Сікорський удосконалював свою машину тактично – замість однієї важкої бомби літак став нести касети з 8 стокілограмовими або 14 п'ятдесятикілограмовими бомбами, що давало можливість наносити удари по скупченнях військ, бронетехніки та артилерійських позиціях противника.

23 грудня 1914-го наказом по російській армії було оголошено про формування бомбардувальної авіаційної частини – ескадри повітряних кораблів “Ілля Муромець”. Це стало початком виокремлення бомбардувальників в окремий рід авіації – важку бомбардувальну.

Новостворена ескадра бомбила ворожі склади з озброєнням, залізничні колії, проводила фоторозвідку в тилу противника. Кулеметними чергами, бомбами та, навіть, металевими опереними стрілами (досить грізною на ті часи зброєю) нищила противника. Восени 1915 р. один з “Муромців” вперше в історії авіації підняв у повітря і скинув бомбу величезної для того часу маси – 25 пудів (400 кг).

Німецьке командування спочатку просто не повірило, що в сотнях кілометрів від фронту, у них в тилу, кружляють російські літаки. Це здавалося неможливим. Потім “Муромцям” оголосили нещадну війну, а потім намагалися оголосити “не гуманною зброєю”.

За всю війну ескадра зробила понад 400 бойових вильотів, скинула 65 тонн бомб і знищила 12 ворожих винищувачів, втративши при цьому лише одну машину безпосередньо в боях з ворожими літаками.

З закінченням Першої світової ера повітряного гіганта поступово зійшла нанівець. У 1918 році не було жодного бойового вильоту “Муромців”. Під час Громадянської війни червоноармійці в серпні-вересні 1919 року змогли використати 2 літаки в районі Орла. У ході радянсько-польської війни 1920 р. було здійснено декілька вильотів цього літака. Останній бойовий виліт “Іллі Муромця” був здійснений 21 листопада 1920 року у бойових діях проти Врангеля.

Після 1918 року літак вже не випускався, але ті, котрі залишилися після Першої світової та громадянської воєн, ще змогли політати у мирному небі. З 1 травня по 10 жовтня 1921 року літаки “Ілля Муромець” обслуговували першу радянську регулярну поштово-пасажирську авіалінію Москва – Орел – Харків. За цей період вони перевезли 60 пасажирів і більше двох тонн вантажів. Але через сильну зношеність їх було списано.

Один з поштових літаків був переданий школі Повітряної Стрільби і бомбометання, де на ньому протягом 1922-1923 років було виконано близько 80 навчальних польотів. Після цього “Муромці” в повітря не піднімалися.

Підготував Владислав Дем'яненко.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

19-29 грудня

19 січня 1966 р. *народився командиру Сакськoї морської авіаційної бригади В.В. Хоменко.*

23 грудня 1913 р. *здійснив перший політ 4-двигуновий літак-гігант “Ілля Муромець” конструкції І.І.Сікорського.*

23 грудня 1915 р. *у Києві відкрилася військова школа льотчиків-спостерігачів.*

23 грудня 1919 р. *народився заслужений військовий льотчик СРСР, Герой Радянського Союзу, командир 2-го овбак ДА м. Вінниця (1961-1968) В.В.Решетніков.*

23 грудня 1962 р. *народився директор Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України С.Л.Борисюк.*

23 грудня 1965 р. *народився командир першої радіотехнічної бригади Повітряного командування “Захід” М.М.Донченко.*

23 грудня 1968 р. *американські астронавти Борман, Лоуелл та Андерс стали першими людьми, досягнувшими місячної орбіти.*

23 грудня 1993 р. *відбувся перший політ літака Як-54, Ш.З.Хамідулін.*

24 грудня 1908 р. *в Парижі відбулося відкриття першого в світі міжнародного авіашоу.*

24 грудня 1956 р. *народився льотчик-випробувач, пілот пілотажної групи “Українські соколи” С.О.Дудкін.*

24 грудня 1968 р. *відбувся перший політ бомбардувальника Н-6А, першого серійного варіанта Ту-16, побудованого в Китаї.*

24 грудня 1973 р. *відбувся перший політ вертольота Ка-27, Є.І.Ларюшин.*

24 грудня 1992 р. *створено Державне підприємство обслуговування повітряного руху “Украерорух”.*

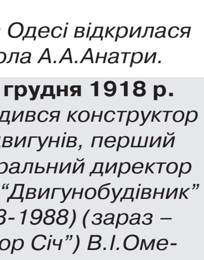
УКРАЕРОРУХ UkSATSE

25 грудня 1909 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу С.П.Денисов.*

25 грудня 1915 р. *в Одесі відкрилася приватна авіаційна школа А.А.Анатри.*

25 грудня 1918 р. *народився конструктор авіадвигунів, перший Генеральний директор ЗВО “Двигунобудівник” (1958-1988) (зараз – “Мотор Січ”) В.І.Омельченко.*

25 грудня 1971 р. *народився начальник топогеодезичної служби ВО(Б)ЗВ штабу Командування ПС ЗС України Е.Ю.Головльов.*

25 грудня 1978 р. *АМС “Венера-11” здійснила м'яку посадку на поверхню Венери.*

26 грудня 1783 р. *відбулась перша в Європі демонстрація парашута, С.Ленорман.*

26 грудня 1937 р. *народився військовий льотчик, який першим здійснив навмисний таран на реактивному винищувачі (МіГ-21СМ таранив F-4 “Фантом” ВПС Ірану), Г.М.Єлісєєв.*

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

19-29 грудня

26 грудня 1948 р. *вперше в СРСР, льотчик О.В.Соколовський на експериментальному літаку Ла-176 в польоті зі зниженням досягнув швидкості звуку – 1105 км/год.*

26 грудня 1954 р. *народився начальник Васильківського коледжу Національного авіаційного університету О.О.Постніков.*

26 грудня 1960 р. *народився начальник військового інституту Київського національного університету ім. Т.Г.Шевченка В.В.Балабін.*

26 грудня 1972 р. *відбувся перший пуск міжконтинентальної балістичної ракети МР-УР-100. 15А15 (РС-16А).*

26 грудня 1986 р. *відбувся перший політ гвинтокрила Мі-34, Б.В.Савінов.*

27 грудня 1883 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-випробувач П.А.Джибеллі.*

27 грудня 1937 р. *здійснив перший політ штурмовий варіант І-16 тип 9.*

27 грудня 1960 р. *народився Генеральний директор Державного підприємства обслуговування повітряного сполучення України "Украерорух" Ю.А.Чередніченко.*

27 грудня 1983 р. *відбувся запуск штучного супутника Землі "Космос-1517" – третього крилатого космічного літального апарата "БОР".*

27 грудня 2004 р. *створено Повітряне командування "Південь". Командир – П.П.Зуєв.*

28 грудня 1913 р. *льотчик І.І.Кульнєв, вперше в історії авіації, здійснив фігуру вищого пілотажу – політ вниз головою на гідролітаку "Сікорський-10".*

28 грудня 1959 р. *народився директор КП "Зміївський ремонтний енергомеханічний завод" С.В.Щербаков.*

28 грудня 1971 р. *здійснив перший політ винищувач Су-17М, Є.С.Соловйов.*

28 грудня 1993 р. *відбувся перший політ багатоцільового 7-місного літака загального призначення СМ-92 "Фініст".*

28 грудня 2001 р. *почалися перші комерційні рейси надважкого транспортного літака Ан-225 "Мрія" з вантажем 187,5 т і 200 т, екіпаж О.В.Галуненка.*

29 грудня 1911 р. *І.І.Сікорський на літаку С-6 з трьома пасажирами на борту встановив світовий рекорд швидкості – 111 км/год.*

29 грудня 1922 р. *народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу В.І.Михлик.*

29 грудня 1927 р. *створено ЗАТ "Корпорація "ФЕД". Генеральний директор О.А.Жданов.*

29 грудня 1927 р. *створено ДНВО "Комунар". Генеральний директор Л.Ю.Сабадош.*

29 грудня 1955 р. *здійснено перший запуск БР Р-11М ДКБ С.П.Корольова – модифікації ракети Р-11 під ядерні боєзапаси.*

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

"Воздушный Госпром", он же – самолёт-город

Это была настоящая летающая крепость, до которой далеко и многим современным самолётам-гигантам. Советский экспериментальный многоцелевой самолёт КБ К.А.Калинина разрабатывался в трёх вариантах – бомбардировщик, десантный и тяжёлый пассажирский самолёт.

Экипаж гиганта составлял 12 человек, и в нём был даже боцман! Между собой члены экипажа громадного самолёта переговаривались по внутреннему телефону.

Самолёт был разработан в начале 1930-х годов с использованием оригинальных конструкторских решений, новых технологий и материалов.

Гигантское эллиптическое крыло толстого профиля размахом 53 м и площадью 452 кв.м, от которого шли две хвостовые балки трёхгранного сечения, несущие хвостовое горизонтальное и вертикальное оперения с механизмом для поворота. Крыло имело спрямлённый центроплан шириной 6 м, длиной 10,6 м и высотой 2,33 м, где располагались помещения для людей и грузов. К центроплану стыковались эллиптические консоли, в которых размещались 14 цистерн с топливом. Для каркаса использовались хромомолибденовые трубы, применявшиеся впервые в СССР.

Семь двигателей АМ-34 мощностью по 750 л. с. (один из них, с толкающим винтом, был расположен в корме фюзеляжа).

Самый большой в стране самолёт пресса назвала "воздушным Госпромом". Лётные испытания К-7 проходил в 1933 году, однако, в связи с выявленными недостатками конструкции, а также катастрофой первого изготовленного самолета во время испытаний на максимальную скорость, испытания завершить не удалось. В 1935 году, по причине изменения советской концепции самолётостроения, строительство двух новых образцов машины было приостановлено, а затем все работы над самолётом К-7 прекращены.

Власовская авиация на театрах военных действий

Продовження. Початок у № 44.

"Зелёный свет" в власовской авиации был дан прежде всего организации истребительной эскадрильи как из-за необходимости противостоять натиску ВВС наступавших союзников, так и по прозаической причине – наличию должного числа неплохо подготовленных лётчиков. Генерал-лейтенант Ашенбреннер ещё 14 января 1945 года докладывал своему начальству, что русские истребители имеют "хороший уровень".

Командиром эскадрильи, получившей наименование 1-й иаэ имени полковника Казакова (Jagdstaffel der ROA Oberst Kasakow), знаменитого аса русской царской армии, прославившегося в Первую мировую войну, стал майор С.Бычков.

"Казаковцы" получили 16 машин Me-109G-10 и, после ускоренного переучивания, уже в конце февраля 1945 года были переброшены на аэродром в Немецком Броде (сегодня Гавличков Брод в нынешней Чехии), где заступили на боевое дежурство, соседствуя со штабом истребительной группы I./JG 52 известного аса Эриха Хартманна.

Следующей стала 2-я штурмовая эскадрилья (Schlachtstaffel 8), или "эскадрилья скоростных бомбардировщиков" капитана Б.Антилевского, вооружённая 12 самолётами Ju-87D. С учётом осложнявшейся ситуации на фронте её вскоре перенацелили на ночную работу, соответственно обозначив 2-й эскадрильей ночных штурмовиков (Nachstchlahtstaffel 2). Она также перебазировалась в Немецкий Брод, откуда 13 апреля выполнила первые боевые вылеты на поддержку 1-й пехотной дивизии РОА, в ожесточённых боях тщетно пытавшейся задержать форсирование Одер советские войска.

Тем временем в Хебе продолжалась организация 3-й разведывательной эскадрильи капитана С. Артемова, первоначально оснащённой Fi-156. Затем акценты в подготовке её лётного состава сместились в сторону истребителей, и она получила две спарки Me-109G-12 и столько же боевых Me-109G-10. Позже, в связи с планами по перевооружению истребительных частей Люфтваффе на реактивные машины, она сдала оба Me-109G-10 в эскадрилью майора Бычкова, получив взамен один Ta-154 и два Me-262, выпуск которых налаживался тут же в Хебе.

Задачей 4-й транспортной эскадрильи (Transportstaffel) майора М.Тарновского с парой "Юнкерсов" Ju-52/3m, помимо обеспечения полка, предполагалась и высадка диверсантов в советском тылу.

Последней стала 5-я учебно-тренировочная эскадрилья (Ausbildungstaffel) "школы лётчиков", подчинённая также Тарновскому и имевшая по два Me-109, Fi-156, У-2 и по одному He-111 и Do-17. Эти части, продолжавшие подготовку, на фронт не попали. Кроме того, в немецких документах упоминаются ещё и 11.Kampfstaffel с He-111 и Hs-129, 14.Kurierstaffel с Fi-156, но они, видимо, так и остались на бумаге.

Одновременно в городке План разворачивался зенитный полк, в Куттенплане – целый парашютно-десантный батальон, а в Нойорне – батальон связи, также подчинённые ВВС РОА. Стараниями Ашенбреннера русские части ВВС были снабжены всем необходимым даже тогда, когда самим Люфтваффе отчаянно не хватало ни самолётов, ни боеприпасов.

Сведения об участии в боях "соколов Мальцева" весьма скупы. За считанные недели до конца войны было не до оформления донесений и рапортов, а немногие свидетельства были утрачены в суматохе. Фактически известно лишь, что боевые вылеты истребителей и штурмовиков против наступающих частей Красной армии имели место, но изменить ход событий и они уже не могли. Было безнадёжно поздно.

О сдаче в плен советским войскам власовцам не хотелось и думать – было очевидным, что разговор будет короток. 15 апреля 1945 года Власов сообщил Мальцеву, что собирается выводить свои воинские формирования навстречу американцам в надежде выговорить приемлемые условия капитуляции. ВВС РОА следовало в течение 3-х дней осуществить переброску своих частей на подходящие аэродромы и сдать машины Ашенбреннеру.

Немецкие лётчики сдаваться не собирались, продолжая сражаться с отчаянием обречённых. Люфтваффе ещё могла наносить чувствительные удары, отражая союзнический налет 19 апреля, их истребители сбили над Чехией 5 "крепостей", через неделю жертвой одной их атаки под Коттбугом стали 6 советских штурмовиков. Схватки в воздухе продолжались едва ли не до последних минут войны. Например, свою последнюю победу майор Эрик Хартманн одержал утром 8 мая, сбив над Брно истребитель Як-3.

Далі буде.

За матеріалами журналу "История авиации", № 2, 2000 рік.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

Арифметика і географія святкового столу: найдешевше шампанське у Києві, а ковбаса – у Львові

Середня українська родина, яка складається з трьох чоловік, витратить на новорічні свята приблизно сьому частину місячного бюджету.

Шампанське купуємо у столиці

Невід'ємний атрибут новорічного столу – пляшка шампанського – коштує у різних регіонах України приблизно однаково –30-40 гривень. Найдорожче шампанське у Львові і Криму, де пляшка звичайного "Радянського" коштує 38-40 гривень, найдешевше – у Києві, де на оптовому ринку її можна купити за 29 гривень. У той же час, шампанське виробництва кримського заводу "Нове світло" обійдеться у півтора рази дорожче.

Куди ж без цитрусових?

Не менш традиційними на Новий рік є цитрусові – мандарини, апельсини, лимони. Ціни на них у різних регіонах також приблизно однакові. На мандарини – 12-20 гривень, залежно від свіжості і сорту, на апельсини – 9-15 гривень. Банани можна придбати за 11-18 гривень.

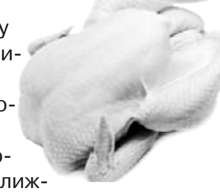

Найдешевша горілка – у Львові

Вина середнього цінового сегменту обійдуться жителям різних регіонів України в 40-100 гривень за 0,7-літрову пляшку сухого середньої якості чи плодово-ягідного десертного. Півлітрова пляшка більш міцного святкового напою – горілки – коштує від 25 гривен у Львові і від 30 гривень – у Запоріжжі.

По чому птиця?

Як гарячу новорічну страву багато співвітчизників вибирають не традиційного різдвяного гусака, а більш поширену курку. Вирощена і забита на найближчій птахофабриці, вона обійдеться споживачу в 20-30 гривень у Луганську і Запоріжжі, в 30-35 гривень – у Києві і Львові, в 35-45гривень – на Кримському півострові. Ціна придбаної на базарі курки з підсобного господарства жителя передмістя коливається в межах від 45 до 100 гривень, залежно від ваги птаха і транспортних витрат її господаря.

Зелений горошок вигідніше купувати у Луганську

Традиційний новорічний салат "Олів'є" не приготувати без зеленого горошку, майонезу і яєць, які також можна додати і в багато інших страв. Отже, вартість 0,5 літрової банки горошку в різних містах відрізняється несуттєво, на 1-2 гривні, при середній ціні в 10-15 гривень. Найдешевше його можна знайти в Луганську – за 6 гривень, найдорожче – у Києві.

Ситуація з майонезом із точністю "до навпаки": 200-грамовий пакет коштує від 5 гривень у Києві до 8 гривень у Криму. Середня ціна по країні – 6 гривень, при цьому в Києві набагато більший вибір різних сортів, ніж в інших регіонах.

У Крим – по яйця

Десяток фабричних яєць обійдеться столичному жителю як мінімум у 14 гривень, а кримчанину і жителю Запоріжжя – у 16-18 гривень. При цьому варто відзначити, що до Нового року, так само як і до Великодня, яйця в Україні зазвичай дорожчають.

За ковбасою – на Захід

Пристойна копчена ковбаса для бутербродів коштує від 40 гривень за кілограм у Львові і Луганську до 80 гривень у Криму. Ціна кілограму сиру, який також дуже популярний на святкових столах, по Україні приблизно однакова – 50-60 гривень (хоча в Києві можна знайти і за 30 гривень, але значно гіршої якості). Кілограм найпростішого чорного хліба коштує від 3 гривень у столиці до 4-6 гривень у регіонах.

Підсолодимо свято

Запиваючи їжу і міцні напої, українці здебільшого надають перевагу солодким газованим напоям, ціна на які коливається від 4 до 10 гривень. І, нарешті, 300-грамова коробка шоколадних цукерок коштує від 15 до 60 гривень. При цьому варто відзначити, що вищезгадані продукти, уживані українцями, як правило, вітчизняного виробництва.

Плануємо заздалегідь

Виходячи із середніх цін по країні, неважко підрахувати, що новорічне меню обійдеться українській родині з трьох чоловік в середньому у 600-700 гривень.

Планувати бюджет і витрати на святкування краще вже зараз. Адже частину продуктів можна купити дешевше, ніж вони будуть в переддень Нового року. Зекономити на новорічних витратах в Україні вдасться, якщо заздалегідь купити, приміром, вино, шампанське, м'ясо, яйця і червону ікру: вони можуть долежати в холодильнику до свят. Адже, за словами експертів, саме на ці товари ціни піднімуться в середньому на 10-20%.

Анастасія Олехнович.

Зустрічаймо рік Коня фруктами, овочами та зеленню

Символом 2014 року є синій дерев'яний Кінь. І, як відомо, Кінь – тварина проста, любить якість і лаконічність. Тому на святковий стіл не варто ставити екзотичні і заморські страви. Коня приваблює домашній затишок, проста, але при цьому здорова їжа. Скатертина, серветки повинні бути з натуральних матеріалів – бавовни, паперу або льону. Обов'язково, щоб на столі знаходився хоча б один елемент дерев'яного посуду – ложка , тарілка , салатник. Щоб догодити господині року, як символічні елементи на столі потрібно поставити чашку з чистою водою, насипати трохи вівса, покласти окраєць хліба.

Не варто забувати, що Кінь – тварина травоїдна, тому на столі має бути багато фруктів, овочевих страв, зелені. М'ясні страви бажано звести до мінімуму. Замініть м'ясні страви на птицю: курку, індичку, гусака. Щоб зробити Коню приємне, поставте на святковий стіл глечик з кумисом, в наш час даний напій нескладно купити.

Звичайно, ці поради є досить умовними та не обов'язковими до виконання. А ми пропонуємо увазі наших читачів кілька страв, які готуються швидко та легко і прикрасять будь-який новорічний стіл.

Салат "Новорічна свічка"

Інгредієнти:
- Філе курки – 300 гр
- Огірок свіжий – 2 шт.
- Сир твердий – 100 гр
- Перець болгарський – 1 шт.
- Листя салату – 6-8 шт.
- Оливки без кісточок – 100 гр
- Горіх волоський – 50 гр
- Мигдаль – 50 гр
- Майонез – 100 гр
- Сметана – 100 гр
- Гірчиця – 1 ст. л

Приготування

Спершу необхідно відварити до готовності куряче філе, остудити його і розібрати на волокна. Розібрану на волокна курку викладаємо в глибоку тарілку. Далі тонкою соломкою нарізаємо сир.

Огірки, очищені від шкірки, також нарізаємо соломкою. Болгарський перець аналогічно нарізаємо тонкою соломкою. Так само тонко нарізаємо оливки. Дрібно кришимо горіхи. Листя салату гарно миємо й крупно нарізаємо.

Готуємо заправку: для цього змішуємо гірчицю, сметану і майонез. Перемішуємо до однорідності.

Всі інгредієнти для салату перемішуємо в глибокій мисці.

Додаємо приблизно 2/3 частини салатної заправки, перемішуємо.

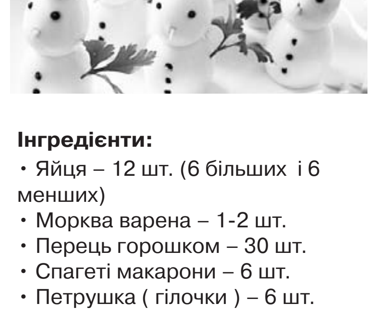
Акуратненько викладаємо салат на гарне блюдо, надаємо салату красивої округлої форми.

Зверху змащуємо салат заправкою, що залишилася.

Тепер прикрасимо салат. Виріжемо прямокутний шматочок сиру, візьмемо трохи крупно нарізаного салату. Шматок сиру кладемо в центр салату, по периметру викладаємо листя салату.

З червоного перцю вирізаємо шматочки, схожі на полум'я свічки, а також шматочки, з яких можна сформувати гарний бантик. При бажанні можна прикрасити оливками і горіхами. Словом, тут ви можете реалізувати свої творчі здібності. Салат готовий!

Новорічна закуска "Сніговик"

Інгредієнти:
- Яйця – 12 шт. (6 більших і 6 менших)
- Морква варена – 1-2 шт.
- Перець горошком – 30 шт.
- Спагеті макарони – 6 шт.
- Петрушка (гілочки) – 6 шт.

Приготування

Яйця відваріть круто, остудіть і почистіть. Зріжте верх і низ яйця для стійкості. За допомогою макаронини посадіть яйце одне на одне. Формуємо тіло сніговика. Варену моркву очистіть і наріжте кружечками – ширшими і вужчими. На широке коло викладіть маленький, прикріпіть на макаронину. Кінець макаронини, що виглядає, зріжте ножицями. З перцю горошком зробіть очі і ґудзики. З моркви виріжте трикутничок і вставте носик. З листочка петрушки на гілочці зробіть ручку – вставте збоку.

Новорічна закуска "Сніговик" готова! Смачного!

Святкова листкова картопелька

Інгредієнти
- Картопля – 20 шт.
- Цибуля – 3-4 шт.
- М'ясо (курятина) – скільки піде
- Сир – 300-400 г
- Майонез – 2 упаковки
- Сіль
- Спеції
- Зелень

Приготування

Замість курки можна використовувати свинину. Тоді порядок шарів трохи змінюється: картопля, м'ясо, цибуля.

Нарізати цибулю півкільцями і замаринувати її в майонезі. Нарізати картоплю, посолити, замаринувати в майонезі. Курку теж замаринувати в майонезі. Посолити, додати спеції за смаком. Через годину все викласти на деко шарами: 1. Картопля. 2. Цибуля. 3. М'ясо. Поставити в духовку і готувати при температурі 220 градусів 40-50 хвилин. Потім посипати тертим сиром і рубаною зеленню. Коли сир розплавиться – листкова картопля готова, можна подавати її на стіл. Щасливого Нового року!

Підготувала Оксана Уретій.

АРМІЙСЬКІ СИЛАЧІ

“Крилатий моряк” кап-два Матюхін – найсильніший з військових “ліфтерів”!

Завжди дуже відрадно, коли доля зводить тебе з надзвичайними людьми! Так і цього разу – приємно й почесно писати про людину, з якою ділив курсантський хліб-сіль, однією ложкою їв кашу на полігоні, а згодом – разом служив, уже маючи офіцерські погони.

Колишній кореспондент відділу бойової підготовки редакції газети “Крила України”, а нині – редактор відділу військової історії, культури та спорту газети Міністерства оборони України “Флот України” капітан 2 рангу Леонід Матюхін днями став переможцем світового кубка WPA (World Powerlifting Alliance – Всесвітній альянс пауерліфтингу) серед військових та силовиків.

У цих світових змаганнях, які проходили у Миколаєві, взяло участь понад 300 силачів із 12 країн світу. Найбільшу кількість учасників на змаганнях представили команди з України, Росії, Білорусії, Молдови, Придністров’я, Грузії, Азербайджану, Польщі та Ірану. Капітан другого рангу Леонід Матюхін взяв участь у категорії “military” – тут йому не було рівних, і за підсумками виконання жиму штанги лежачи без екіпіровки він впевнено посів першу сходинку п’єдесталу пошани. Цього разу військовому спортсмену підкорилась вага в 175 кілограмів.

Спортом Леонід почав займатися ще у шкільні роки.

– Класі у п’ятому, коли усі однокласники бігли за школу курити, ми з товаришем йшли на турніки, – з посмішкою згадує атлет.

Вже у військовому ліцеї він почав займатися спортом більш серйозно, ну, а під час навчання у військовому інституті при Державному університеті “Львівська політехніка” Леонід професійно займався армреслінгом та пауерліфтингом.

Він був і залишається не просто гарним спортсменом, а й лідером, як то кажуть, по життю. В інституті сержант Матюхін був то командиром відділення, то – групи курсантів. Гарно, до того ж – без будь-якого “напрягу” навчався, із задоволенням після випуску поїхав служити до новоствореної газети Військово-Повітряних Сил України “Крила України”, у якій прослужив 6 років. Потім офіцер був переведений на посаду спеціального кореспондента газети “Флот України”. І відтоді служить в одному гарнізоні із коханою дружиною Юлією, яка, до речі, обіймає дуже відповідальну посаду в управлінні південного об’єднання Державної прикордонної служби України і носить погони підполковника.

Родина Матюхіних – це справжня зразкова сім’я захисників Вітчизни. Батько Леоніда, капітан у відставці Юрій Матюхін, віддав службінню Батьківщині понад два десятиліття на різних посадах та у різних родах військ у Сухопутних військах. Обидва діди чемпіона пройшли фронтами Великої Вітчизняної. Батько Юлії, полковник Микола Троценко, обіймав керівну посаду в органах оперативного управління вітчизняної Державної прикордонної служби, а її дід, полковник Костянтин Челало, служив на керівних посадах у прикордонних військах КДБ СРСР. Юлія, як і чоловік, з юних літ займається спортом. Спочатку це були спортивні танці, сьогодні ж вона ходить на тренування разом із коханим чоловіком. До речі, спортсменом є вже і їх 9-річний син Данило – він ось

вже три роки поспіль займається айкідо.

Варто зазначити, що останні два роки Леонід Юрійович проходив реабілітацію після травми, отриманої на чемпіонаті України. Це була друга спроба офіцера повернутися у великий спорт. У лютому поточного року вона виявилась невдалою, і через біль у плечі спортсмен не зміг “взяти” вагу у 150 кілограмів. Цьогорічні змагання вкотре підтвердили клас майстра спорту, а також наполегливість й завзяття офіцера, який присвятив свою відпустку інтенсивній підготовці до змагань. Сьогодні Леонід, турботливий сім’янин і прекрасний спортсмен, попри свій, вже не настільки чемпіонський вік (невдовзі він зустріне свою 37-у зиму!), впевнено готується до складання нормативів на звання майстра спорту України міжнародного класу та нових звершень і змагань. Колектив справжніх друзів та товаришів по службі щиро бажає нашому майстрові нових перемог та успіхів!

Олексій Тригуб.
“Крила України”.

ТУРНІР

В ХУПСі визначали кращих тенісистів

В Харківському університеті Повітряних Сил відбувся чемпіонат з настільного тенісу серед постійного та перемінного особового складу, у якому взяли участь 19 команд.

За результатами змагань серед команд постійного складу перше місце посіли пердставники наукового центру Повітряних Сил, другу сходинку обійняла команда інженерно-авіаційного факультету. І, нарешті, тенісну “бронзу” завоювала команда факультету радіотехнічних військ протиповітряної оборони.

А от представники перемінного складу поділили місця на п’єдесталі наступним чином: І місце виборола команда факультету зенітних ракетних військ, “срібло” дісталось факультету автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації і третю сходинку посіли курсанти інженерно-авіаційного факультету.

Після оголошення результатів чемпіонату університету переможці увійшли до збірної команди університету, яка згодом братиме участь у чемпіонаті з настільного тенісу серед військових частин Харківського гарнізону.

Іван Кравченко. м.Харків.
Фото автора.

ЗАПЕКЛА БОРОТЬБА

Армрестлінгові досягнення “кожедубівців”

На базі Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба пройшов чемпіонат України серед вищих навчальних закладів з армспорту. У змаганнях взяло участь 59 команд із різних куточків України. Приємно відзначити й те, що серед учасників-спортсменів були й представниці чарівної статі.

Вкотре “кожедубівці” довели, що військовослужбовці – завжди серед переможців. Відтак, за підсумками змагань збірна команда ХУПСу посіла загальне ІІ місце.

Також чемпіоном в категорії “до 75 кілограмів” на праву руку став курсант університету Смаїл Мустафаєв. У свою чергу, курсанти Таїр Арабаджиєв, Іван Чигрин та Тетяна Савчук вибороли ІІ місця у своїх вагових категоріях. А лейтенант Андрій Кунєєв став третім в категорії “80 кілограмів”.

– Мені дуже приємно, що вихованці нашого видового вузу постійно посідають призові місця у цьому виді змагань. Велика заслуга в цьому по праву належить підполковнику Олександру Ткачуку, який тренує курсантів, – зазначив виконуючий обов’язки начальника університету військовий льотчик першого класу генерал-майор Андрій Алімпієв.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

Випуск №12

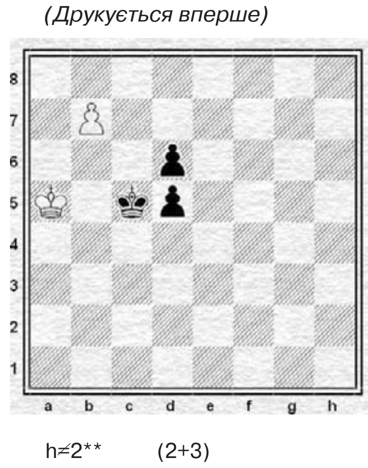
Атака на короля!

Шаховий пішак, який дійшов до останньої горизонталі, представляє собою грізну силу, адже він може перетворитися в будь-яку фігуру і завдати супротивнику несподіваного удару.

В двоходових задачах на кооперативний мат білий пішак з допомогою свого короля і фігур чорних, перетворившись у фігуру, створює фінальну матову картинку. Як це робиться – поміркуйте.

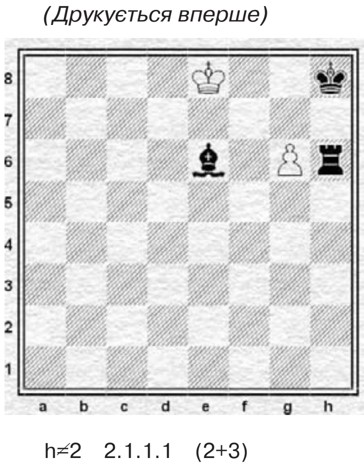
В рішенні задач на кооперативний мат необхідно добре пофантазувати, як саме виконати умови завдання.

Задача №31
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h≠2** (2+3)

Задача №32
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h≠2 2.1.1.1 (2+3)

Задача №33
М.Пархоменко
(Друкується вперше)

h≠2 2.1.1.1 (2+5)

Перевірте розв’язок *(“КУ” №30)*

Задача №28
1. Фf1x?
І. 0. ... f2-f1Ф+; 1. Ф:f1x;
ІІ. 0. ... h2-h1Ф+; 1. Ф:h1x.

Задача №29
1. Cf3? e4!; 1.Ce8! Цугцванг;
1. ...Kpb6/K–/e4;
2. Фa7/Фc6(:)/Фd4x.

Задача №30
І. 1. Kpb5! C:f7. 2. Kpa4 Ce8x;
ІІ. 1. Kpb7! Ch7. 2. Kpa8 Ce4x.

М.Пархоменко.

ЗМАГАННЯ

Наш справжній чемпіон

Нещодавно у Харкові відбувся чемпіонат світу з козацького двобою, у якому брали участь спортсмени з 20 країн світу. Серед учасників змагань був і представник Харківського університету Повітряних Сил – курсант 4 курсу факультету радіотехнічних військ протиповітряної оборони, майстер спорту України з кікбоксингу Олександр Калашник. У нелегкій боротьбі представник ХУПСу виборов І місце та став чемпіоном світу з козацького двобою у ваговій категорії 80 кілограмів.

Командування університету привітало чемпіона і побажало подальших перемог і здобутків у спорті!

Іван Кравченко. м.Харків. Фото автора.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
ВІДДРУКОВАНО У
ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

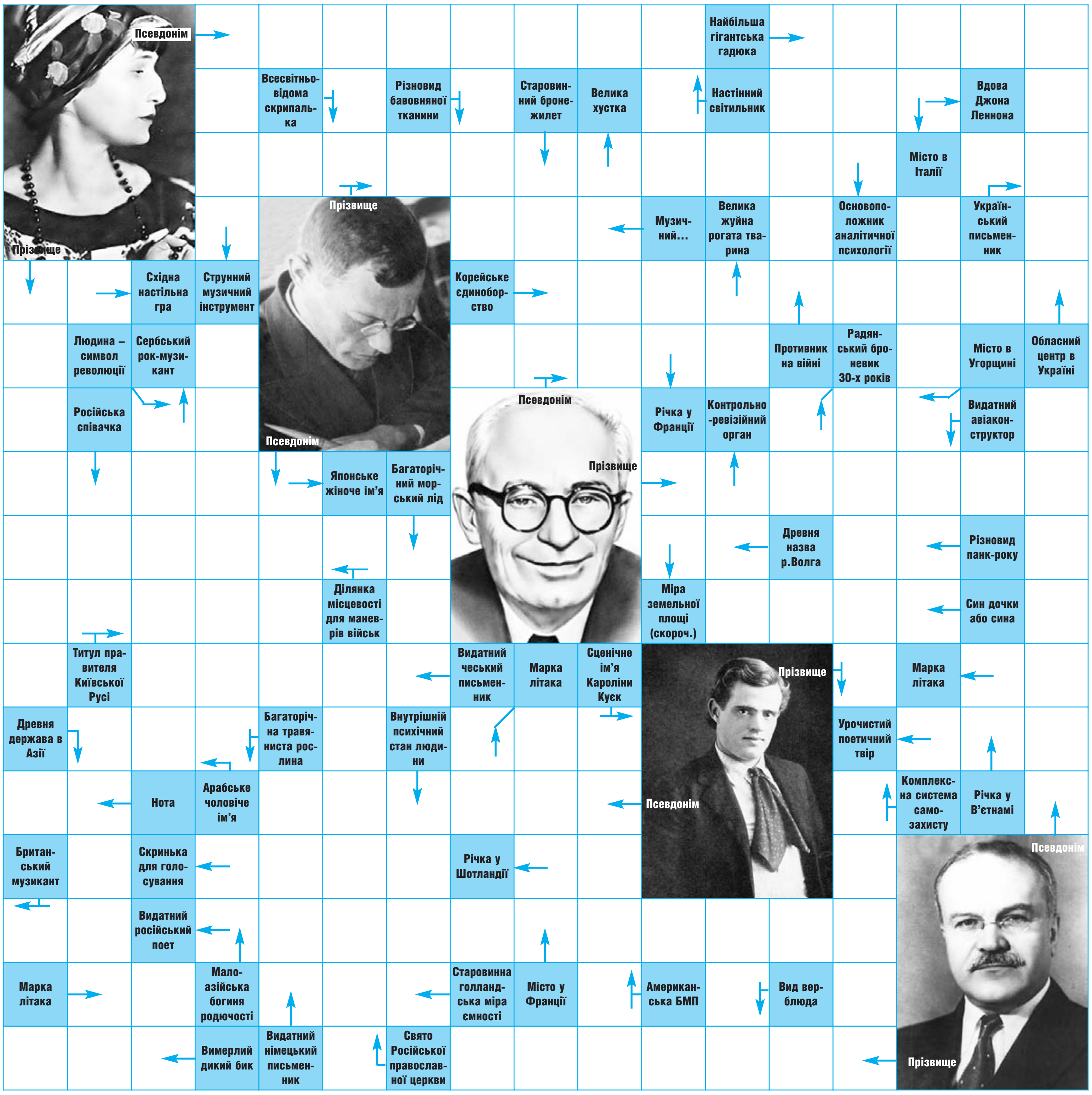
Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов’язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.

Тир. 20370 Зам. № 132248.

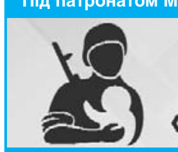
Перший редактор Сергій Свенцицький

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД В №50

ФОНД ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ – РЯТІВНИК
Під патронатом Міністра оборони України П. В. Лебедєва

Благодійна програма «Врятуй життя»

Фонд Захисник Вітчизни – Рятівник акумулює кошти жертводавців (фізичних осіб та організацій) і направляє їх на порятунок військовослужбовцям або членам їхніх сімей, які потребують невідкладної допомоги, чиє життя знаходиться під загрозою.

Контроль за використанням коштів здійснюється представниками громадськості та лікарями медичних установ.

Перелік необхідних документів:

Заява на отримання матеріальної допомоги із зазначенням ПІБ, дати народження, контактних даних отримувача допомоги, обґрунтування необхідності отримання матеріальної допомоги та відсутності матеріальної можливості самостійно оплатити витрати на лікування;
Копія висновку лікувального закладу (діагноз хвороби),
Інформація про доходи сім'ї.
Перерахунок матеріальної допомоги здійснюється в безготівковій формі.

Щоб отримати допомогу, звертайтесь за телефоном (098) 709 62 20 або за адресою: Україна 01021 м.Київ вул. Грушевського, 30/1

Реквізити Фонду: АТ "ЄВРОГАЗБАНК" в м. Києві, МФО 380430 Код ЄДРПОУ 38650656, р/р № 2600130121634

АВТОДРОМ

300-й "ніндзя" від Kawasaki

Випущений як флагман модельного ряду Kawasaki 2013 року, спортивний мотоцикл Ninja 300 має вражаючі характеристики. У деяких країнах він повністю витіснив з ринку попередню успішну модель – Kawasaki Ninja 250R, в інших – продаються вони обидві.

Характеристики

Ninja 300 має двоциліндровий двигун об'ємом із рідинним охолодженням 296 кубічних сантиметрів. На випробуваннях модель проявила себе дуже успішно, показавши високий обертальний момент – до 24 Н*м. Максимальна зафіксована швидкість сягає 170,6 км/год. Розганяється від 0 до 100 км/год лише за 5,6-6,4 с, а дистанція гальмування при швидкості 100 км/год складає 38-41 м.

Мотоциклом зручно керувати в міських умовах. Його шестиступінчаста коробка передач забезпечує автоматичну активацію нейтральної передачі під час зупинки, дозволяючи тим самим економити пальне, що вельми корисно при міських поїздках. Потужний двигун і просунута коробка передач відмінно підійдуть для любителів і початківців у галузі спортивної їзди.

Kawasaki Ninja 300 vs 250R

У порівнянні з Ninja 250R, ця модель має зменшений паливний бак (1,7 літра) і більш високу підвіску. Крім того, якщо старий Kawasaki використовував карбюратор, то Ninja 300 оснащений цифровою інжекторною системою подачі пального. Це забезпечує легкий холодний старт двигуна і ефективне використання пальне.

Взагалі, нова модель Kawasaki пропонує безліч приємних нововведень, таких, як можливість використання системи ABS, клімат-контроль, зручне анатомічне сидіння та інноваційний дизайн рами, що забезпечує чудовий баланс твердості й легкості. А повнорозмірні 17-дюймові колеса відмінно пристосовуються до будь-якої поверхні. Модифікована цифрова панель має легкий для читання спідометр, цифровий годинник, одометр, сучасний екологічний індикатор тощо.

Ціна

Kawasaki Ninja 300 у стандартній комплектації коштує близько $5000, оснащення системою ABS збільшує ціну ще на $300, але даний агрегат явно виправдовує свою вартість. Можна справедливо сказати, що для спортивного мотоцикла високого класу ціна досить доступна. У цій моделі традиції та ергономічність поєднуються з легким і зручним корпусом і масою корисних нововведень, що дозволяє отримати максимум насолоди від будь-якої поїздки, не залежно від того, це вулиці мегаполісу, шосе, звивисті дороги чи гоночні треки.

Підготував Андрій Яцик.

ІСТОРІЯ

Ювілейна дата світової авіації

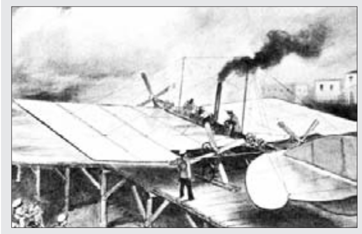
17 грудня 2013 року виповнюється 110 років з моменту першого польоту літака. Піонерами світової авіації вважаються американці брати Райти. Вони не були першими, хто побудував літак, але стали першими, хто зміг керувати літаком у повітрі, що, власне, й поклало початок ері авіації та літакобудування.

Найбільшим досягненням братів Райтів стало відкриття ними трьох осей обертання літака, що й дало їм змогу ефективно керувати літаком та підтримувати його рівновагу у польоті. Вони експериментували з аеродинамічною трубою, винайшли систему аеродинамічного контролю тощо.

17 грудня 1903 року брати виконали два польоти від рівня землі при зустрічному вітрі швидкістю 43 км/год. На висоті 3 м вони пролетіли спершу 36,5 м, а згодом – 50 м. Після цього було виконано того ж дня ще два польоти, під час яких сильний вітер декілька разів перевертав апарат у повітрі. Дуже пошкоджений, більше цей літак у небо не злетів. Брати відправили його додому, а через багато років відновили й передали для показу у США та Британському музеї. Після показів перший літак, що успішно виконав польоти, був установлений у Смітсонівському інституті у Вашингтоні, Федеральний округ Колумбія, в 1948 році.

Так, ера авіації починає свій офіційний початок саме від цієї дати, коли відбувся перший політ братів Райтів. Втім, набагато раніше літак, спроектований та побудований офіцером російського імператорського флоту Олександром Можайським, який він сам назвав "повітролітальним снарядом", став одним із перших у світі літаків, побудованих у натуральну величину та, можливо, навіть відірвався від землі з людиною на борту!

На жаль, не залишилося жодних документів, які б детально змальовували хід випробувань літака Можайського. Деякі джерела свідчать про те, що літак, який офіцер випробовував під Вінницею, насправді на короткий час відривався від землі. Інші дослідники ставлять цю можливість під сумнів.

Так чи інакше, а історик та дослідник історії авіації Д. Соболєв переконаний, що літак Можайського "відрізнявся для свого часу технічно грамотною конструкцією". А вчений В.Шадров заявив, що "за схемою він був більш досконалим, ніж всі літаки, побудовані до цього й до 1907 року включно як у Росії, так і за кордоном".

Олексій Тригуб.
"Крила України".